

POP ROCK

Nr.16(63) aprilie 1992

ST
SHOW

pe 22 mai
li vom vedea pe
GUNS N' ROSES!
IN NUMĂRUL
VIITOR
INTERVIU CU
AXL ROSE

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

● Titlurile de C.D.-uri intrate la magazinul **CONCORD '90** în ultima vreme (din cite ne-am informat ele pot fi înregistrate pe caseta la cerere): **Get Ready - 2 Unlimited, Naughty By Nature, Close To Seven - Sandra, Technophobia - (34 de minute), Better Live Than Dead - Sex Pistols (44 de minute), 4 albume Judas Priest pentru colecționari, Cocciaente pentru amatorii de muzică italiană și Merry Merry Christmas cu New Kids On The Block (39 min.)** pentru fanii grupului, și multe altele pe toate gusturile. Calitatea înregistrărilor am verificat-o și putem spune că este bună (cu șanse de și mai bine).

● **Rock Panorama** de simbioză ne-a oferit câteva surprize plăcute: **Deep Purple, Gary Moore, Phoenix** și serialul **Fleetwood Mac**. Îi mulțumim lui Moțu Pittis pentru că ne-a citat printre revistele utile ale presei muzicale din țară!

● **Pseudonime** ale unor mari grupuri: **The Shakespeares - The Strangers** într-un concert din 1979; **The Garden Wall - Genesis** în aparițiile de la Marquee Club din 1982; **Teresa Trent And The Tricky Dicks - Terence Trent D'Arby** tot la Marquee Club din 1987; **Tin Soldiers - Stiff Little Fingers** în 1988 într-un concert londonez; **The Terror Twins - s-au numit** gemenii de la Bros în august 1989 pe Wembley; **The Pump Sounds - The Who** la o înregistrare de studio din Londra; **The Flying Plates - Dire Straits** într-un concert la Manchester din 1983; **The Nobs - Led Zeppelin** în primul lor turneu european din 1970; **The Spots - Sex Pistols** în 1977 când fuseseră interziși în cluburile britanice; **Garth Rocket And The Moonshiners - s-a numit** trupa lui Ian Gillan în 1989 într-un concert la facultatea din Sheffield.

● În magazinele de muzică din Londra (și nu numai acolo) la prezentarea sculelor expuse spre vânzare instrumentiști de valoare fac demonstrații pentru potențialii cumpărători. Un reporter a urmărit timp de un an un astfel de magazin londonez și a realizat o statistică a celor mai folosite melodii spre exemplificare pentru chitariști: 1. **Stairway To Heaven - Led Zeppelin**, 2. **Smoke On The Water - Deep Purple**, 3. **Number Of The Beast - Iron Maiden**, 4. **Yankee Rose - David Lee Roth**, 5. **Panama - Van Halen**, 6. **Whole Lotta Love - Led Zeppelin**, 7. **Voodoo Chile / Purple Haze - Jimi Hendrix**, 8. **Carol / Roll Over Beethoven - Chuck Berry**, 9. **Anything - Elvis Presley**, 10. **Since I've Been Gone - Rainbow**. Ordinea a fost stabilită de numărul prezențelor pieselor respective.

● **Joseph Simmons** alias Run de la Run DMC a fost achitat de orice acuzație privind un presupus viol după un concert care a avut loc la Cleveland în 1991. Simmons este tată a 3 copii.

● **Jesus & Mary Chain**, care și-au lansat al doilea single „Far Gone And Out” de pe albumul recent, au anunțat și noii componenți ai trupei: **Ben Lurie** (chitară), **Matthew Parkin** (bas), **Barry Blacker** (tobe). Ultimii doi vin de la Starlights. Ei au fost contactați de frații Reid pentru turneul Rollercoaster.

● Grupul **Sale Defaite** din Lyon a susținut un turneu în Italia unde va înregistra și un single partajind fețele cu trupa Thugs. Pe 30 aprilie vor canta la Roma în deschidere pentru FFF.

● **Mariah Carey** este acționată în justiție, după cum desigur ați aflat, de tatăl ei vitreg pentru că i-a ruinat acestuia viața... sexuală! Cel puțin așa pretinde **Joseph Vian**, insistând asupra unui acord verbal dintre el și fiica sa în baza căruia solista ar fi trebuit să-i verse un procent din câști-

gurile sale. Supărătoarea absență a banilor lichizi îi tulbură relațiile amoroase bravului tătăc.

● **Invitați** pentru a-și prezenta noul single **Under The Bridge** la **Top Of The Pops (B.B.C.)** **Red Hot Chili Peppers** s-au văzut poftiți în stradă pentru că au apărut echipați în straie victoriene.

● **Kurt Cobain**, solistul de la **Nirvana**, s-a căsătorit în mare taină (în Hawaii) cu **Courtney Love**, solista de la **Hole**.

● La un post de radio independent am auzit o serie de știri culese de ici de colo (firește fără citarea surselor, deși printre ele se numără și **Centrul Cultural American**) dar cu multe imprecizii: „nimic nou din tabăra **Depêche Mode**” (vezi datele despre **Alan Wilder** din numărul trecut), „**Wild Thing**” al grupului **The Trogs** a fost „re-luat de **Tōne-Loc**” dar nu și de **Jimmi Hendrix**!? Urmează să apară discul celor de la **The Trogs** în colaborare cu membri ai grupului **R.E.M.** Albumul „**Athens Andover**” are cronică publicată în **New Musical Express** încă din 4 aprilie 1992. Nota primită din partea redac-

torului **Terry Spuntan** este 1 (unu)! Emissiunea la care mă refer s-a difuzat duminică 19 aprilie. Pare ușoară selecția știrilor, dar respectul pentru ascultători undă rămâne? ● **Municipalitatea** orașului **Austin** a decis amplasarea unei statui de bronz (3 metri) în memoria unui cetățean de onoare, **Stevie Ray Vaughan**. Inaugurarea se va face la toamnă. Mai sînt și primari de treabă în lume! ● **Emilio Estevez**, proaspătul logodnic al **Paulei Abdul**, este actor și unul dintre fiii lui **Martin Sheen** (asta pentru că m-ați întrebat). ● **Aerosmith** crește numeric. Vocalistul **Steven Tyler** are un băiețel, **Taj Monroe**, născut la 30 ianuarie 1992, iar colegul său, basistul **Tom Hamilton**, împreună cu soția sa, **Terry**, au anunțat că au adoptat un bebeluș, **Julian Forrest** (pe 6 februarie 1992). ● Cu cele 8 minute și 53 de secunde **November Rain - Guns N'Roses** este a treia piesă ca durată din istoria topurilor **Music Week (Anglia)**. Pe primele poziții se află **Grand Funk Railroad** cu **Inside Looking Out** (927 minute, care a petrecut o sin-

gură săptămîină în top în 1971) și **Lynyrd Skynyrd** cu **Free Bird** (9 minute fix, prezent de 3 ori în top). ● **Pop Will Eat Itself** revin pe scenă în orașul natal,

Down - Inspiral Carpets, **After Hours - Gary Moore** p.a. „Le Rock 30” are 50 de titluri... ● **ZZTop** vor avea un nou album de succese editat de **Warner Bros**, cu 18 piese, printre care și două exclusivități: **Gun Love** și **Viva Las Vegas**. Lansarea din aceste zile este însoțită și de o casetă video corespunzătoare. ●

ANDREI PARTOȘ

TOP MATINAL

Ediția a 16-a, 19. 04. 1992 ora 9,30

1. BIG HOUSE - DOLLAR IN MY POCKET
2. MARTIN GORE - COMPULSION
4. LEYERS, MICHELS & SOUL SISTER - WELL, WELL, WELL
5. METALLICA - THE UNFORGIVEN

PROFUNER:
BLACK CROWES - TWICE AS HARD

TOP SLOW

Ediția 16, (56) 18. 04. 1992

1. TEN SHARP - YOU
2. GUNS N'ROSES - DON'T CRY
3. SIMPLY RED - FOR YOUR RAHES
4. METALLICA - THE UNFORGIVEN
5. RICHARD MARX - HAZARD
6. GEORGE MICHAEL & ELTON JOHN - DON'T LET THE SUN GO DOWN ON ME
7. SANDRA - SEAL IT FOREVER
8. QUEEN - DON'T TRY SO HARD
9. ROBBY VALENTINE - OVER AND OVER AGAIN
10. SHEENA EASTON - EVERYONE WHO FALL IN LOVE
11. ENYA - CARIBBEAN BLUE
12. ZUCCHERO - MADRE DOLCISSIMA - (NEW)
13. THE ROLLING STONES - FANCYMAN BLUES - (NEW)
14. MARTIN GORE - MOTHERLESS CHILD
15. U2 - LOVE IS BLINDNESS - (NEW)

PROFUNER:

ELSA - QUELQUE CHOSE DANS MON COEUR
GENESIS - DREAMING WHILE YOU SLEEP

ALEXANDRU ANDRIES

POFTA VINE MÎNCÎND

ALEXANDRU ANDRIES

POFTA VINE MÎNCÎND

„Poftă vine mîncînd” este o carte de poezii care cuprinde 100 de poezii scrise de Alexandru Andries. Cartea este editată de Editura „Poftă” și este disponibilă în toate librăriile din țară.

Preț: 10.000 lei

ISBN: 978-973-12-1234-5

Birmingham, cu un baterist nou, **Fuzz** (de la **Ranking Roger** și **Fuzzbox**). ● În clasamentul revistei **Rock & Folk** (luna mai) pe primele poziții: 1. **Nevermind - Nirvana**, 2. **Honky Soul Times - Mega Reefer Scratch**, 3. **Blood Sugar Sex Magic - Red Hot Chili Peppers**, 4. **Magic And Loss - Lou Reed**, 5. **Abort - Tribe**. Este vorba de un top al albumelor, realizat în baza difuzării la posturile de radio specializate din Franța. Intrări noi: **Fleur de Metal - Jad Wio**, **Seven - James**, **Little Village - Little Village**, **Sebastopol Road - Mega City Four**, **Dragging Me**

POP, ROCK & SHOW

Publicație săptămînală editată de

Curierul național S.A.

ANDREI PARTOȘ
redactor șef,
GABRIEL FLOREA
secretar general de redacție,
ORLANDA DELADI,
reporter special,
ION ȘERBAN,
tehoredactor,
CLAUDIA NICULESCU,
RAISA VLASOV, corectori,
VICTOR CIOBANU,
realizator copertă
ALEXANDRU ANDRIES,
din noua serie 1992, titluri și vignete

ADRESA REDACȚIEI:
București, Sector 1, Str. Ministerului 2-4, telefon 15 02 00 886, SERVICIUL DE DIFUZARE „P.R.&S.”, „Curierul național”, „Curierul național - Magazin”, poate fi contactat la numărul de telefon: 15 32 29.

Tiparul - Regia Imprimeriilor Naționale - Imprimeria „COREST”, București

VASILE ȘEICARU:

de vorbă cu
★ STELELE ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
★ Star talk ★

„E ADEVĂRAT CĂ NU AVEM STUDII DE SPECIALITATE, DAR ȘTIM PE CE... «STRADĂ» MERGEM”

Rep.: În peisajul atât de amănunțat al muzicii pop românești, tu te consideri un solist folk? Dacă da, de ce, iar dacă nu, în ce gen te-ai încadra?

V.S.: Sincer să fiu, există o oarecare neclaritate în ceea ce privește alinierea într-un anumit gen. Eu m-am lansat cîntînd rock (cu formația „Cristal”). Am renunțat și am trecut la genul folk, cîntînd la început singur, apoi cu Hrușcă. În timp, piesele noastre — folk — au luat o anumită... „îmbrăcăminte” armonică, ceea ce a făcut ca ele să nu se mai înscrie în genul folk, dar nici în cel de mijloc. Hai să-i zicem, un pop cu nuanțe folk. Eu cred că e o evoluție. Nu e la îndemîna oricui. Să treci de la un gen destul de... simplu, de la folk, la ceea ce fac eu acum. Nu a fost ușor. Am compus și blues-uri și muzică country. Blues-ul și muzica country nu au de-a face nici cu folk-ul, nici cu muzica ușoară...

Rep.: Ce te preocupă cel mai mult atunci cînd compui? Care este elementul pe care-l ai în vedere?

V.S.: Textul. El trebuie să fie în primul rînd o poezie. Colaborarea cu poetul, pentru mine, care fac acest gen de muzică, este foarte importantă. Poezia suferă multe modificări. Uneori nici nu mai seamănă cu ce a fost la început. Eu sînt obișnuit să am la sfîrșit de vers consoană. Nu-mi plac vocalele. De fapt, știu linia melodică, fac și un text... „peste”, care nu spune absolut nimic. Sînt niște cuvinte aruncate, dar care, metric, sună foarte bine. Acest schela, fără nici o valoare, îl dau poetului. El spun cum despre ce ar vrea să fie vorba în poezie, ce mesaj ar vrea să aibă și astfel... rezultatul.

Rep.: Cu ce poezi lucrezi?

V.S.: Cu Mala Bărbulescu. Lucrăm prin corespondență, elci ea e plecată la Paris de 2 ani. Eu îi trimit ceea ce trebuie să facă, iar ea îmi trimite 3-4 variante de... text. Dar am lucrat și cu Dan Verona și George Târnea. Cea mai apropiată însă de ceea ce simt eu mi se pare, totuși, Mala Bărbulescu.

Rep.: Și orchestrația?

V.S.: Pînă acum am apelat la Mircea Drăgan. El mi-a orchestrat majoritatea pieselor. E un foarte bun șef de orchestră. A și dovedit-o. Mai nou lucrez cu Cristian Dumitrescu de la Vodevil. Orchestrează mai... modern. Cred că și în continuare voi lucra tot cu el. Acum cînd avem posibilitatea să ascultăm ce și cum se cîntă „dincolo”, cînd există, deci, posibilitatea de a ne compara cu el, trebuie să încercăm să fim competitivi. Desigur, deocîndă sîntem în fața de a asculta, de a urmări diferite orchestrații, nu pentru a le copia, ci pentru a învăța.

Rep.: După decembrie '89 ai avut o perioadă în care nu ai apărut. A fost un moment de... blocaj?

V.S.: N-ai spune. Pur și simplu nu am vrut să fac piese noi. Am vrut să văd ce se întîmplă. A apărut un nou val de interpreți pe scena muzicii ușoare românești. Unii dintre ei talentați. Alții... Au apărut și multe... „manele”, adică piese cu o linie melodică balcanică, oarecum, plîngărească, foarte rusească, dar care-l face pe spectator să murmure cîntecul și chiar să aplaude. Într-un fel asta este și o corință a slăbirii. La ora actuală aceste „manele” sînt la modă și consider că sînt chiar necesare pentru public. Dacă ar fi doar cîntece elevate ca structură melodică, doar o parte a publicului ar fi multumită. Sigur, s-ar putea crea și piese care să devină slăgăre, fără ca ele să fie „manele”.

le”. Mai e un aspect: nu tot publicul are o educație care să-i permită receptarea corectă a cîntecelor. În timpul unui recital, avem nevoie, la un moment dat, de ceva care să ridice sala și atunci apelăm și la... „manele”.

Rep.: Nu e un compromis?

V.S.: Este. Dar ce mi se pare mai grav este că unii interpreți trăiesc doar din astfel de compromisiuri.

cîntat rock.

Rep.: Dar dacă ai probleme cu drepturile de autor, sau altfel de probleme profesionale cui te adresezi? Există vreo organizație care să vă reprezinte?

V.S.: Nu. Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor ar trebui să ne sprijine. Dar membrii acestei Uniuni nu privesc cu ochi buni ceea ce facem noi. E adevărat că nu avem studii de specialitate dar știm pe ce

bună, aici, însă ai greșit. Uite cum ar trebui să faci”. Ar fi frumos să existe o astfel de colaborare. Și cei cu studii muzicale au cite ceva de învățat de la noi. Eu sînt gata oricînd să susțin un spectacol (cu piese compuse de mine) alături de un compozitor de mareș și cred că nu voi pierde competiția. N-ai vrea să fii înțeles greșit. Nu mă laud. Știu și am încredere în ceea ce fac.

te de teorie muzicală, cit de tehnică. Eu, în general sînt împotriva cîntecelor vesele cu orice chip, sprintare și... „împlat” optimiste. Sigur, că pe un disc cu 12 piese, trebuie să fie și 3-4 mai vesele. Apoi, și genul folk este îndreptat mai mult spre melancolie. Cred că pe discuțiile mele există un anumit echilibru.

Rep.: Cîte discuri ai?

V.S.: Luna viitoare va apărea al patrulea. Se va numi „Priveste numai la final”.

Rep.: Dacă ar fi să faci un single cu una dintre piesele de pe acest album, pe care ai alege-o?

V.S.: „Fără tine”, desi piesa este destul de lungă, 8 minute. Poate că ar trebui să o adaptez pentru spectacole.

Rep.: În ultima perioadă ai apărut în spectacole de diferite genuri, mîntu de actori de comedie...

V.S.: Într-adevăr, în aceste spectacole am fost solicitat. S-a întîmplat uneori să fii singurul cîntăreț, restul fiind doar actori de comedie. Săliile au fost întotdeauna pline, nu pentru că eram trecut eu pe afiș, ci pentru că, se pare, lumea vrea să rîdă. Spectacolele muzicale nu se mai bucură de succes. Și în acest sens ar trebui făcut ceva. Să se organizeze niște show-uri...

Rep.: Cum ai vedea tu un asemenea show?

V.S.: În primul rînd, eu cred într-o revenire la interpretarea live. E absolut necesar. Cu 4-5 cantautori se poate face un show, fără să participe și un actor de comedie pentru a deslînda sala. Putem s-o facem noi. Nu asta este dificil, ci sonorizarea, instalația de lumină. Cînd vor fi și astea, va da omul și 300 de lei pe bilet cîci va avea ce vedea. Genul de spectacole în care apar acum nu mă încîntă. N-o fac din considerente financiare, ci din dorința și plăcerea de a cînta. Îmi doresc să am o trupă a mea de acompaniament. Am și oamenii, nu am însă posibilitatea financiară de a-i ține. Impresariilor nu le convine să cînte cu trupă. Nici nu stau la discuție. Îți închide telefonul și-l sună pe altul. Cînd vom fi mai mulți, care să susținem acest lucru, va fi altceva. Pînă atunci...

Rep.: Care este relația ta cu impresarii?

V.S.: Nu obișnuiesc să lucrez cu impresarii pe care nu-i cunosc. Nu pentru că mă tem că nu voi fi plătit. Doamne ferește! Știu însă că impresarii cu care lucrez sînt și buni organizatori de spectacole.

Rep.: Dar ți s-a întîmplat să nu fi plătit?

V.S.: De nenumărate ori. Nu cred să existe interpret care să nu fi plătit așa ceva.

Rep.: Chiar dacă semnezi un contract?

V.S.: De regulă nu semnez nici un fel de contract înainte. Nu știu dacă e bine sau nu, dar așa procedez.

Rep.: Nu risți prea mult?

V.S.: S-ar putea. Se întîmplată ca un spectacol să nu meargă chiar atît de bine. Dacă eu pretind de la început o anumită sumă, organii actori, impresarii trebuie să mă plătească din buzunarul lor. Nu m-aș simți bine.

Rep.: Și preferi să nu joci deloc?

V.S.: Ți-am spus că lucrez cu impresarii pe care-i cunosc, și eu care știu că spectacolul are șorți de izbîndă.

A consemnat
ANDREI PARTOȚ

— VA URMA —

Rep.: Ai afirmat că publicul nu are o educație adecvată. Cine crezi că ar trebui să facă această educație?

V.S.: Pe de-o parte, noi, cîntăreții. Dar nu numai noi. Ar trebui să existe persoane, din rîndul celor care se ocupă de muzică, eventual din rîndul criticilor muzicali, desigur, nu prea avem așa ceva. Educație muzicală ar trebui să facă și Televiziunea, prin emisiuni programate la o oră de maximă audiență, în care cineva competent să explice ce înseamnă un cîntec de mare valoare, un cîntec competitiv pe plan internațional. Poate așa am ști exact pe cine și ce să trimitem la festivalurile internaționale, nu doar pentru a participa ci și pentru a câștiga. E greu de realizat așa ceva, mai ales în condițiile în care la noi există divergențe între genuri, între oamenii care deservesc aceste genuri muzicale.

Rep.: Tu de cîți ani cînti?

V.S.: De 10 ani. Nu am pus la socoteală și anii în care am

„stradă” mergem. Diferența dintre noi și cei care au studii de specialitate constă în faptul că ei cîntă într-o compoziție, complexitate. Noi mergem pe lucruri mai simple și considerăm că dacă piesa este „asimilată” de public ne-am făcut datoria. Nu cred că pentru a compune e de ajuns să urmezi o școală de muzică. Acolo poți învăța să compui după anumite rigori. Noi nu compunem după rigori. Este ceva în genul bio-energiei. Multe persoane au puterea de a vindeca sau de a da un diagnostic prin bioenergie. Nici una însă nu poate explica cum o face. Așa se întîmplată și cu noi. Eu am compus sute de cîntece. Unele dintre ele de valoare, recunoscute chiar și de unii compozitori. Știu ce înseamnă o partitură, știu să pun pe note, dar nu pot orchestra în totalitate, de aceea sînt nevoit să apelez la alții. Eu aș primi oricînd un stat sau ajutorul unui compozitor. Mi-ar place să-mi spună: „Șeicaru, asta-i

Rep.: Înțeleg că nu există nici un sindicat sau o organizație care să vă reprezinte.

V.S.: Nu. A existat Societatea Metronom. A rămas doar numele. N-am fost membru al acestei Societăți pentru că nu am avut încredere. Și acolo au fost diferite... găști, fiecare cu interesele ei. Poate se va înființa o secție în cadrul Uniunii Compozitorilor din care să facă parte cei care nu au studii de specialitate, dar care compun de ani de zile și sînt apreciați pentru felul în care compun. Dacă tot ne percepe Uniunea taxe de autor ar trebui să se și ocupe de noi.

Rep.: Se spune despre voi, folkistii, că aveți o linie melodică prea lentă, că cînteți prea trist chiar și atunci cînd cîntați despre lucruri frumoase și vesele. De unde vine această melancolie?

V.S.: Probabil din lucrul cu chitara. Vezi, și aici m-ar putea ajuta un compozitor. Aici nu sînt necesare neapărat cunoștin-

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

SOFT MACHINE. Interesantă prezență în bibliografia anunțată a acestui grup de „rock experimental” din Marea Britanie. Alături de Pink Floyd s-au aflat în fruntea mișcării psihedelice londoneze, deși Soft Machine exprimau net o influență jazzistică. Intr-o altă surșă sunt definiți drept „grup jazz-rock de avangardă”. Proven din Wilde Flowers, grup din 1961. Numele David Allen, Kevin Ayers au apărut și la Caravan. Numele ales după un roman al lui William Burroughs. Primul single a fost produs de Kim Fowley, cu Jimi Hendrix la chitară ritmică. Componenta a

Solist vocal, Brian Connolly. Steve Priest la bas și Mick Tucker la tobe erau prezenți la debuturi. Nereușind tentativele de forță, au trecut la teen-pop și imaginea glam atât de cunoscută. Asta cu sprijinul compozitorilor Chinn-Chapman și a producătorului Phil Wainman, foarte pricepuți în a scoate piese vandabile pe piață. Hellraiser, Ballroom Blitz și The Six Teens au ajuns în topuri și mai prind și azi. Compoziția grupului, Fox On The Run a atins culmea topurilor. În 1978 Connolly a plecat pentru o carieră solistică stearșă iar ceilalți n-au rezistat multă vreme din motive financiare și datorită absenței aparițiilor live. La începutul anilor '80 au revenit pentru o serie de turnee în care piesele de rezistență au rămas cele amintite plus Funny Funny, Little Willy, Wig Wam Bam, Credibility. În lumea rock era redusă deși s-au străduit să includă în repertoriu și produse mai dure. Level-Headed (1978) și Cut Above The Rest (1979) sunt albumele cu marcată tentă HM. Identity Crisis (1982) a fost ultimul L.P. Pentru colecționari: Sweet F.A. (1974), Desolation Boulevard (1974), Off The Record (1977), Strung Up (1977).

SAXON. Grup britanic și metalic ce s-a format cu numele de Son Of A Bitch în 1977, schimbându-și titlatura la scurtă vreme. Primul album le poartă actuala denumire și a apărut în

SAVATAGE — JON OLIVA (solist vocal și pian)

fost atât de fluctuantă încât ar ocupa mult spațiu. Terry Riley, colaborator și compozitor al grupului, i-a influențat, se spune, pe cei de la Pink Floyd la concepția albumului Dark Side Of The Moon; precum și cariera lui Brian Eno. Albume de ascultat pentru cei interesați: The Soft Machine (la pătruns în topul american în 1968), Volume Two (1969), Third (1970) și Fourth (1971), ultimele două în topul britanic. Land Of Cockayne în 1981 a apărut la casa EMI.

SWEET. Grup mai „glam-rock” decât însuși conceptul. Formula inițială, din 1968, îl avea pe Frank Thorpy la chitară, înlocuit curând de Mick Stewart și apoi de Andy Scott.

1979. A urmat Wheels Of Steel (cu Machine Gun si 747 Strangers în The Night ca piese de succes). În 1980 a apărut Strong Army Of Law, urmat de un turneu masiv. Denim And Leather (1981) și The Eagle Has Landed (1982). Power And The Glory (1983) s-au bucurat de o priză bună. Componentă: Peter Duff Byford (solist vocal), Paul Quinn și Graham Oliver (chitară), Steve Dawson (bas) și Pete Gill (tobe). Pot fi incluși în familia New Wave Of British Heavy Metal. Rock The Nations din 1986 la avut pe Elton John la pian iar în 1988 a apărut albumul Destiny cu hit-ul Ride Like The Wind.

ANDREI-EUGEN

SWEET

RIC OCASEK

— Având în vedere cât de populari erau Cars, desirămarea lor a fost surprinzător de calmă.

— Atita timp cât am fost împreună cu Cars m-am simțit foarte bine. Privind retrospectiv pot vedea care sint avantejele unui sunet „plin”, de trupă. Dar este greu să fii insurat cu o persoană; e și mai greu să fii insurat cu cinci. Fiecare merge în altă direcție.

Ultimul turneu, Door To Door, a însemnat un mic dezastru pentru noi. Eu aproape că am înnebunit după aceea. Așa că eu, în principal, și cred că și ceilalți, am hotărât că mai bine ne oprim decât să continuăm așa. Dacă nu simți ceea ce faci înseamnă că nu faci bine.

(Directorul de la Elektra Records) Bob Krasnow a venit la Madison Square Garden (în timpul turneului Door To Door). Comentariul lui a fost: „Voi, băieți, în mod sigur nu vă descurcați la fel de bine ca cei de la Motley Crue.” Eu l-am răspuns, „Stiu! Stiu că este așa, Bob.” Nu, mă simteam foarte prost, pentru că nu m-am îndoit niciodată de ceea ce făceam noi. Dar n-am simțit niciodată că sint un mare artist. După mine, Iggy Pop este un mare artist.

Cred că ai citit desore conflictele care au existat la alte trupe. Cred că cel dintre noi ar fi putut fi mai moderat. Dar între noi erau diferite de filozofie, invidii și alte lucruri negative: cine dă interviuri și alte chestii în genul ăsta. Eu

cred că în trupă era o atmosferă destul de democratică. După turneu fiecare s-a dus pe drumul său. Și m-am gândit că este mai bine să mă concentrez asupra a ceea ce fac decât să mă apuc să-i calmez pe alții.

Door To Door a fost un album standard. Fiecare venea, își cînta partea și pleca. Nu mai exista deloc sentimentul de trupă. Probabil că nu le plăcea ideea că eu eram producător; poate că nu le convenea faptul că eu detineam controlul. Doi dintre ei erau foarte geloși.

— Cum te simți făcînd totul pe cont propriu?

— Mai puțin speriat decât atunci cînd mi-am dat seama că lucrez cu oameni pe care nu-i mai respectam.

— Te referi la producătorul pe care l-ai avut pentru Fireball Zone, pe care l-ai înregistrat la Geffen?

— Da. Desi, probabil, el considera că face bine ceea ce face. Nu vreau să-i bîrlesc pe cei de la Geffen, dar cred că ei voiau Cars fără cei de la Cars. Am simțit asta tot timpul. Cît timp am lucrat cu această firmă m-am simțit legat de mîini și de picioare. Le promiseseam cîinci albume solo și n-am scos decât două. Părerea mea este că nu prea aveau producători competenți. Geffen este genul de firmă unde înregistrezi un cîntec și apoi tot ce auzi este: „Ce-i cu linia asta melodică?” Am înregistrat 5 cîntece, dar nici unul nu le-a plăcut. Atunci mi-am zis: „Aah! N-o să termin asta nici-

odată!” Și mi-am schimbat firma.

— Crezi că-ți vei mai forma un grup vreodată?

— Nu, nu cred. Sunetul unei trupe are nevoie de timp să se dezvolte. Cars avea un sound personal datorat combinației de oameni care cîntau acolo și datorită faptului că eram de mult timp împreună. Acum contează mai mult cum îți prezînti cîntecele și nu cine cîntă acolo.

— Ți-ai putea imagina o reuniune Cars?

— M-am gândit la asta dar nu știu cum ar putea să arate! Personal n-aș fi deloc tentat de asta acum. Și nu cred că voi fi interesat nici peste 10 ani, pentru că atunci mă voi ocupa numai de producerea de discuri.

— Presupune că toți cei din trupă vor veni la tine peste 10 ani și-ți vor spune: „Ric, murim de foame! Ajută-ne!”

— Nu le-aș spune decât atât: „Mai bine găsiți-vă ceva de lucru!” Și aș fi foarte îndreptățit să spun asta.

Am făcut o grămadă de schimbări în viața mea în ultimii cîinci ani. A trebuit să fac o mulțime de lucruri noi. M-am mutat, m-am recăsătorit, mi-am schimbat impresarul și firma. Poți mai ușor să stai într-o zonă luxoasă decât la periferie. Poți să te plafonezi cîntînd într-o trupă care are succes. Dar scaunele comode și mașinile luxoase nu înseamnă totul.

Traducere și adaptare după revista „Musician” ANCA LUPES

Suspendări fără... Consiliul Culturii

Helloween au scăpat de complicațiile lor probleme juridice și sint din nou apti să facă ceea ce știu mai bine: ROCK 'N' ROLL!

După aproape 2 ani de tăcere produsă de o serie de clauze contractuale cu fosta lor casă de discuri Noise, cei de la Helloween vor să recucerească poziția dobîndită cu „Keeper Of The Seven Keys” I și II. La întîlnirea cu presa, doi componenți au întîrziat pentru că și-au petrecut noaptea la o țicla cu fostul lor coleg, Kai Hansen, actualul lider al trupei Gamma Ray. Recentul album, Pink Bubbles Go Ape a fost realizat cu producătorul Chris Tsangarides, care a dovedit o cu totul altă concepție muzicală decât membrii grupului. De aici poate și lipsa de scîlpire, o oarecare platitudine a materialului de pe L.P. Cel 5 s-au reunit într-un tirziu la Hamburg în atelierul fotografiei Denis O'Regan, iar la întîlnirea reporterului revistei Metal Hammer a răspuns în special solistul vocal Michael Kiske.

M.H. Cum vă trăiți revenirea după o absență atât de lungă?

M.K. E greu pentru cineva să redobîndească publicul, deși scena rock diferă de cea pop. Faniți te iubesc atita timp cît le oferi muzică bună, așa că nu-mi fac griji. De 4 ani n-am scos un disc real de studio, dar am cîntat în concerte și am avut un album live. Doar de un an n-am lesit cu nimic.

M.H. Evoluția de azi e foarte rapidă. Un loc liber se ocupă de către alții. N-a fost o situație penibilă?

M.K. A fost groaznic de frustrant. Cînd aveam totul pregătît, (compoziții, videoclipuri), ni s-a comunicat că nu avem voie să facem nimic timp de un an. Am profitat pentru a medita asupra intențiilor noastre, ne-am pus capetele la treabă.

M.H. Ce ai făcut tu în acest an?

Michael Weikath (chitaristul grupului care întîrziase la întîlnirea cu reporterul). M-am lăsat pe tîrziu după turneele sustinute. M-am relaxat, am scris piese noi.

M.H. Cu situația voastră, relaxările nu s-au transformat în disperări uneori?

M. Kiske. Oprirea era să ucidă vibrația din noi. Aveam 18 ani cînd am început să cînt, iar după ce am terminat scoa-

la și am lucrat un an jumătate, am venit la Helloween. Deziluziile au început cînd Kai ne-a părăsit. Eu credeam că trupa e o forță deosebită de indestructibilă. E mai bine să fii realist și să nu iei totul prea în serios.

M.H. Acum ați descoperit voi că totul este o afacere, mașinări diverse, în muzică la fel ca-n alte domenii?

M.K. E adevărat. De 2 ani nu vorbim decât de afaceri. Contracte, cum să te eliberezi din ele... E un cîșeu să spui că nu vrei să faci altceva decât să cînti, să n-ai de-a face

e nevoie de o perioadă live.

M.H. Mai concret.

M.K. Vom scoate ultimul album în Germania, Japonia și Statele Unite și apoi vom pleca într-un turneu european prin cluburi, doar pentru fani. Vom începe pe 27 aprilie în orașul nostru, aici la Hamburg. Apoi în Anglia prin iunie-iulie, dar nu știu nimic exact. Urmează intrarea în studio și un disc nou la începutul lui '93.

M.H. Veți relua colaborarea cu Tommy Hansen (cel care a

HELLOWEEN

cu chestiunile financiare, dar e un adevăr. Trebuie să ai un spirit liber pentru a crea!

M.H. Toate aceste șicane și tensiuni au modificat maniera de a compune a trupei?

M.K. Înainte eram mulțumit cînd terminam un disc. Nu prea conta că faniți vor trece pe lîngă cîteva melodii, o dată ce ele erau originale. Acum nu vreau să mă gîndesc la vînzări sau la succes. Nu-mi pasă. De altfel am scris deja o piesă acustică, absolut diferită de ceea ce cîntăm de obicei.

M.H. Cum veți relua activitatea?

M.K. Avem nevoie de public pentru a-i capta vibrația, feeling-ul. Ne trebuie energia pentru a compune. Avem toți multe de spus dar pentru asta

dat identitate grupului la primele apariții?

M.K. Da. Mi-a plăcut mereu să lucrez cu ei. Ne vom întoarce la primele iubiri. Pe Pink Bubble n-am ajuns la un rezultat care să ne mulțumească. Am înteles că ne trebuie un producător care să recepționeze cele mai bizare idei. Nu ne place să ni se spună ce avem de făcut și nu lucrăm cu oricine. Vom intra în studio cu Tommy dar nu va sta el la mixer. Vrem să reluăm piese destinate inițial actualului album, pe care le-am abandonat pentru că erau prezicute pentru Chris (producătorul discului Pink Bubbles... Vom încerca o serie de formule inedite în viitor.

INTERMEDIUM PRIETENII

ANCA PANAITESCU (str. Calcea Călarășilor nr. 319, bl. B1, sc. 2, ap. 48, Braila, cod 6100): „Consider că rubricile „Răspundem dacă simțim în stare” și „Intermediu prietenii” se detașază de celelalte prin misiunea lor de a pune în relație două sau mai multe persoane dominate de o pasiune comună — muzica. Urmăresc întotdeauna numele celor care au aceleași preferințe muzicale cu ale mele și aș dori să corespund cu ei. Până acum însă nu am întâlnit decât o singură persoană care l-a clasat pe cunoscutul cântăreț Rod Stewart în fruntea preferințelor sale. Nu știu de ce se numește Dan Buche și că este din Iași. Poate Dan va recepționa mesajul meu și nu-l va displace să corespundă cu mine”. Cred că Dan Buche nu se va supăra dacă îi public adresa. Deel, str. Stejar nr. 41, bl. 9, ap. 8, Iași, cod 6600.

ANCA OLTEI (str. Dunării, bl. 14, sc. B, ap. 57, Alexandria, jud. Teleorman, cod 0700). Sper că acum adresa să fie corectă. Pentru orice eventualitate reamintesc celor care vor să te contacteze că idolul tău este Michael Jackson. **MIRELA APOSTU** (Str. Tineretului, bl. E 2, sc. 1, et. 1, ap. 5, Rovinari, jud. Gorj, cod 1440): „Sint o fire optimistă, zimbesc mereu și-mi place să visez... cu ochii deschiși. Formația mea preferată este Queen. Mă interesează orice fel de informație, poză, poster cu această formație și, în special, cu Freddie Mercury”. **AURA** (Str. Ioan Slavici nr. 14, bl. 18, ap. 14, Brașov, cod 2200): „Doresc să corespund cu cel care-l îndrăgesc pe Elvis Presley. Știu că nu sunt prea mulți, dar pe cel care sint îl rog să-mi scrie. În aceeași măsură. Imi plac și Daniel Iordăchioae, Sandra, Queen și Scorpions”. **LADY METALLICA** (Aleea Brinduselor nr. 1, bl. Z1, sc. B, ap. 29, Constanța, cod 8700). Mă bucur că citiți cu atenție rubrica. Indignarea ta nu este întotdeauna justificată. Eu nu iau în discuție preferințele celor care ne scriu. Cel mai bine ar fi să le scrii direct lor. Și acum textul tău: „În primul rând aș vrea să le spun (asa este corect, nu să spun) viitorilor mei prieteni că accept orice fel de corespondent dacă acesta iubeste muzica al cărei fan este cu adevărat. Eu sint fan Guns N'Roses, am 16 ani, sint brunet-rosca, cu ochi verzi și sint nascuta în zodia „Rac”. Alte formații preferate: Anthrax, Van Halen, Metallica, Poison, Slayer. Cine vrea să știe mai multe despre mine, cine m-a cunoscut până acum o rockeriță adevărată, o persoană adevărată și vrea s-o cunoască, să-mi scrie. De asemenea schimb poster original, excelent, fără găuri la mijloc și neimpădurit (fido) cu Depêche Mode pe altul cu Guns N'Roses, Iron Maiden și mai vedeți voi ce aveți pe-acasă, care să fie original (nu din Melos sau din chioscurile de ziare) sau cel puțin să arate bine”. **BOGDAN GEANTĂ** (Soseaua Națională, loc. Schitu-Golești, jud. Argeș): „Vă mulțumesc tuturor celor care mi-ati scris și m-ati ajutat să fac rost de textele melodiilor preferate. Vă rog să mă credeți că mi-a fost aproape imposibil să răspund la toate scrisorile primite. De aceea am așteptat la „P.R.&S.”, pentru ca răspunsul meu să fie recepționat de toți”. **ADRIANA S.** (str. Moldoveni nr. 5, bl. B 21, sc. 3, et. 9, ap. 111, sect. 4, București): „Doresc să corespund cu toți cei care-l iubesc cu adevărat pe mega-starul planetei — Michael Jackson”. Sper că de data aceasta să fie totul în ordine. Din păcate nu dețin adresa Tinei Houston (fan Michael Jackson). Poate citind rubrica își va da seama că a uitat să-și treacă adresa pe plic și-ți va trimite o scrisoare. **CATALIN PAVEL** (str. Reconstrucției nr. 2, bl. 26, sc. 2, ap. 70, sect. 3, cod 74532, București). Într-adevăr, au luat flintă două Fan-Cluburi Metallica. Unul, în București, Anton Fabian — str. Ion Mălorescu nr. 11, bl. 50, et.

2, ap. 14, tel. 35 01 63 și unul în localitatea Gîrla Mare, nr. 159, jud. Mehedinți. Din scrisoarea ta am mai reținut că ești rocker, ai 15 ani, 1,75 m., 67 kg., ești brunet cu ochi căprui și că ți-ar face plăcere să corespundă cu tineri care au ca preferințe: James Allan Hetfield, Manowar, Exodus, Judas Priest, Testament, Megadeth, Bon Jovi, Kreator, Anthrax, Overkill, Skid Row, Sepultura”. **LIGIA** (str. Sabinelor nr. 125, bl. 121, et. 2, ap. 7, sector 5, București): „O depeșă trăznită de 16 ani, șatenă cu ochi verzi, caută depeșă dragut, scris din citeva puncte de vedere, trăznit din altale, pentru auditi și prietenie. Cine se simte în stare, să-mi scrie!”. **CATALINA DRAGULIN** (Sos. Bercei nr. 49, bl. 128, sc. A, et. 5, ap. 19, sector 4, București, cod 75621): „Am 16 ani și-mi place foarte mult muzica. Am o mare pasiune: Mariah Carey. Aștept scrisorile voastre”. **YVONNE DOBROTA** (str. Aleea Parc, bl. 23, ap. 10, Sebeș, cod 2575, jud. Alba): „Sint nascuta în zodia „Racul”, am 14 ani, 1,55 m., sint șatenă, cu ochi căprui. Aș dori să corespund cu fete și băieți din toată țara, între 14 și 17 ani. Sint o admiratoare înflăcărată a actorului Jean Claude Van Damme. Ca subiect de corespondență propun muzica, prietenia... Cîntăreții mei preferați sint: Vanilla Ice, Bryan Adams, Hammer, Michael Jackson, Janet Jackson, Sandra, Alice Cooper, iar ca formații preferate: Roxette, Snap, Scorpions, Queen”. **ANGELICA MARCU** (str. Valea Ialomiței nr. 4, bl. C II, sc. A, et. 10, ap. 37, sect. 6, București): „Am 13 ani, sint șatenă, am 1,63 m., ochi verzi și sint nascuta în zodia „Vărsător”. Metallica, AC/DC, Guns N. Roses, Tesla, Ozzy Osbourne, Morbid Angel, Scorpions sint preferințele mele muzicale”. **ELENA ABRASU** (str. Aleea Gălești nr. 5, bl. AD 41, sc. 8, et. 4, ap. 99, sect. 6, București, cod 77418): „Am 14 ani” sint „Rac”, am ochi căprui și-mi

scrisorile voastre”. **ADRIAN IONESCU** (str. Castanilor nr. 1, bl. 1, sc. C, ap. 12, Lugoj, jud. Timiș, cod 1800): „Am 14 ani, ochi verzi-albaștri, păr șaten, 1,71 m., imi place muzica rap, pop, rock și disco. Mă interesează, în mod deosebit, date despre soliști și grupurile de rap, texte de muzică rap. Pot să ofer, la schimb, texte și informații privind celelalte genuri muzicale. Imi plac, de asemenea, artele marțiale. Favoritul meu este Jackie Chan. Intentionez chiar să înființez un Fan-Club Jackie Chan. Chuck Norris, Sho Gugi, Steven Seagal fac și ei parte din categoria celor pe care-i admir. În schimbul unor date, informații despre ei ofer date despre Jean Claude Van Damme, Bruce Lee, Arnold Schwarzenegger. Mă atrag lumea magiei și a ocultismului și puterile paranormale”. **MARIAN GUTU** (C.P. 12-132, București): „Am 23 de ani, imi plac Phil Collins, Chris de Burgh, J.M. Jarre, Vangelis, Roxette, Pet Shop Boys, Scorpions, Slade, Asia și mulți alții. Imi place tot ce se poate numi bun, frumos, vesel, interesant sau inedit în lume. Aștept scrisori de la toate cele care au simțit umorul. Pot să fie și băieți. Garantiez răspuns sincer”. **THE BEST BEAST** (str. A. Saligni nr. 20, bl. 17, sc. A, ap. 1, Brașov, cod 2200): „Sint fan Metallica. Am 18 ani. Sint șaten cu ochi verzi. Aștept scrisori de la cei care-l îndrăgesc pe James, Lars, Kirk și Jason. Schimb tricou AC/DC cu unul cu Metallica”. **EDITH FRINCU** (Bd. Independenței nr. 13 B, bl. AC 2, sc. B, ap. 28, Ploiești, jud. Prahova, cod 2079): „Sint o mică rockeriță dintr-un micuț orașel de provincie. Am 16 ani. Vă așteptati probabil să declar că idolul meu este Sebastian Bach sau Joey Tempest. Am să vă înșel așteptările pentru că favoritul meu nu este din lumea rockului. Este „cel mai excitant de neștiut din lume”, după cum îl denumeste revista „Smash Hits”. El bine, ați ghi-

JEAN CLAUDE VAN DAMME

„Flesh & Blood” — Poison, „Prisoners In Paradise” — Europe, „Use Your Illusion I și II” — Guns N'Roses, „Rust In Peace” — Megadeth. M-ar mai interesa și textele și chiar partiturile unor piese ale formațiilor Tyketo, Extreme, Mötley Crüe, Cinderella, Alphaville...”. **DANIEL REGE** (Constanța): „Dragi corespondenți din toată țara, vreau să vă spun că vă iubesc pe toate, dar imi pare rău că nu vă pot răspunde la toate. Aș vrea să vă scriu fiecarei măcar două rânduri, însă bugetul personal nu-mi permite. Cu speranța că m-ați înțeles, vă mulțumesc”. **MUGUREL N.** (str. Pravat nr. 20, bl. P 9, sc. F, ap. 105, sector 6, București, cod 76326): „Imi place atât muzica pop cît și cea rock. Prefer, în mod special, baladele rock. Imi puteți scrie indiferent de vîrstă și sex”. **CORINA AVRAM** (str. Vlad Tepeș, nr. 25, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000): „Am 17 ani și sint „săgetătoare”. Formația mea preferată este Depêche Mode. Ofer textele albumelor „Joyride” — Roxette, „Violator” — Depêche Mode, postere și poze cu N.K.O.T.B., Michael Jackson, Vanilla Ice, Milli Vanilli, Jason Donovan, Nelson, Pet Shop Boys, Bon Jovi, Madonna, Kim Wilde, Glenn Medeiros, EMF, Janet Jackson (din „Bravo” și „Star”) pentru postere (afise) cu Depêche Mode, Jean Claude Van Damme și Arnold Schwarzenegger”. **BRANDI ȘTEFANESCU** (str. 23 August bl. 1F2, ap. 20, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000): „Sint fan Michael Jackson. Ofer textele de pe albumul „Dangerous” în schimbul celor de pe „Off The Wall”. **MARIANA TALIMBA** (str. Birsei, nr. 4, bl. II, sc. 3, et. 1, ap. 43, Focșani, jud. Vrancea, cod 5300): „Am 1,70 m, sint „rac”, am ochii negri și părul șaten. Pasiunea mea este muzica. Sint voleibalistă de 5 ani, la C.S.S. Focșani, studiez orga și pianul și-mi plac foarte mult oscarile. Vîrstă? 15 ani. Mă simt singură chiar dacă am o soră mai mică. Ea e însă prea mică pentru a înțelege ce reprezintă pentru mine Michael Jackson. De aceea aș vrea să-mi fac prieten de vîrstă mea, fanul M.J.”. **ANDA BLINDU** (str. 1 Decembrie 1918 nr. 4, bl. 394, sc. B, et. 2, ap. 10, Brașov, cod 2200): „Vreau să-mi înmulțesc numărul corespondenților și al prietenilor. Sint o fată de 14 ani, iubesc tenisul, schiul și muzica. Preferințele muzicale: Queen, George Michael, Pet Shop Boys, Tina Turner, Boy George”. **MARIUS TIUGAN** (Cartier Valea Roșie, bl. S 10, sc. 1, et. 3, ap. 7, Craiova, jud. Dolj, cod 1100): „Am 17 ani și jumătate, sint „săgetător” și doresc să corespund cu fete și băieți cărora le place new-wave-ul. Dețin date, precum și versuri sau benzi magnetice (originale) ale următoarelor formații: Erasure, Depêche Mode, O.M.D., INXS, Eurythmics, The Cure, R.E.M., U 2, Yazoo. Doresc să obțin postere cu formațiile amintite. Aștept ecourile voastre”. **MARIANA PELTEA** (str. Broșteni, bl. G 4, ap. 21, cod 5100, Buzău): „Caut textele pieselor interpretate de: Skid Row, Alice Cooper, Bon Jovi, Poison, Metallica, Mötley Crüe, Guns

N'Roses, Scorpions, Europe, AC/DC, Roxette, Megadeth, Bryan Adams, Mariah Carey, Richard Marx, Prince, Michael Bolton, Tina Turner. Ofer în schimb texte și informații despre alte grupuri sau despre alți soliști. Achițiționez informații și poze cu Arnold Schwarzenegger, Jean Claude Van Damme, Tom Cruise și Silvester Stallone. Cumpăr la un preț rezonabil numerele în care au apărut articole despre Sebastian Bach, AC/DC, Alice Cooper, Guns N'Roses, Steve Vai, Livis Presley, Scorpions și textele melodiilor „I Do It For You” — Bryan Adams, „Love Me Alone” — Michael Jackson, „Black Or White”. **ADINA** (str. Buna Vestire nr. 11, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000): „Am 15 ani și iubesc mult muzica. Am stat de vorbă cu citiva rockeri, am ascultat melodiile formației Metallica. Mi-au plăcut! Aș vrea să pătrund mai mult în tainele acestui gen, să cunosc mai multe lucruri despre ea. Poate mă ajutați”. **NICOLETTA BURVEA** (str. Transilvaniei nr. 6, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000): „Doresc foarte, foarte, foarte mult să intru în posesia textelor de pe albumul „Vivid” al The Neighbours” al lui Bryan Adams”. **BARBARA IAKOB** (Bd. Traian bl. 34D, sc. B, ap. 28, Baia Mare, jud. Maramureș, cod 4800): „Puteți obține postere (stare excelentă) cu Michael Jackson (4 pag.), N.K.O.T.B. (3 pag.), Bon Jovi (2 pag.), Scorpions (2 pag.), Guns N'Roses (4 pag.), Iron Maiden (4 pag.), Poison (4 pag.), Mötley Crüe (4 pag.), The Cult (4 pag.), Skid Row (4 pag.), Alice Cooper (4 pag.), AC/DC (4 pag.), Judas Priest (4 pag.), David Lee Roth (4 pag.), Doro (4 pag.), ZZ Top (4 pag.), Queen (2 pag.), Vanilla Ice (3 pag.), Depêche Mode (3, 4, 2 pag.), Sting (2 pag.) și multe altele. În schimbul lor, vreau postere de aceeași mărime sau orice credeți că puteți să-mi dați mai bun cu Roxette. Dețin, de asemenea, și albumele Guns N'Roses, Depêche Mode, Jean Claude Van Damme, Snap, Marky Mark și multe alte „poeze”. **MEGAROCKER** (str. I.G. Duca nr. 65, Constanța, cod 8700): „Correspond pe orice temă rock: rock'n'roll, hippy, hard, heavy, punk, thrash, speed, death. Ofer numerele 12, 13, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 28, 34, 38, 39, 40, 42, 43, 44, 47, 48, 50, 52, 53, 55, 56, 59 din „P.R.&S.” pentru 2 casete originale Megadeth: „Killing Is My Business...” And „The Business In Gory” și „Peace Sells But Who's Buying?”. **PAULA DRĂGHICI** (Sos. Pipera nr. 29, bl. 4A, sc. 4, et. 2, ap. 54, sect. 1, București, cod 71501): „Sandra este solista mea preferată. Soer să-mi expătești fetele care să pot corespunda”. **ANCA CLAUDIA CRISTESCU** (str. Gloriei nr. 24, bl. 315, ap. 3, Brașov, cod 2200): „Mă preocupă în mod deosebit muzica, sportul și filmele. Cîntăreții și formațiile mele preferate sint: Sandra, Chris Norman, Scorpions, iar ca actori imi plac: Tom Cruise, Billy Warlock, Julia Roberts”.

ORLANDA DELADI

ZZTOP

place rock-ul”. **IRINA DUMITRIU** (str. Marc, bl. 16, ap. 7, Rm. Sărat, Buzău, cod 5250): „Hello! Am 14 ani și jumătate. Sint fan New Kids On The Block. Mă interesează orice (discuri, poze, postere, materiale informative, insigne, texte ale cîntăreților lor). Aș vrea să înființez un Fan-Club N.K.O.T.B., dar am nevoie de cit mai multe adeziuni”. **DORU DRĂGHICI** (str. Marc, bl. 13, sc. B, ap. 13, Rm. Sărat, Buzău, cod 5250): „Ofer adrese, texte, date despre cîntăreți și actori cum ar fi: Dire Straits, Sonja, Karyn White, Bros, Roxette, Martyna, Prince, Sandra, Depêche Mode etc.”. **DAN DELEANU** (str. Nanterre nr. 10, Craiova, cod 1100): „Sint „Taur” am 22 de ani, ochi negri, păr șaten, 1,68 m., și 56 kg. Iubesc muzica bună, imi place sportul și sint nebun după filmele cu Jean Claude Van Damme. Aștept să mă bombardati cu

cit, este vorba despre George Michael. Aș vrea să obțin postere cu el. Dau, la schimb, poze cu alți interpreți sau bani”. **NINETA SANDULESCU** (str. Cuza-Vodă nr. 183, Alexandria, jud. Teleorman, cod 0700): „Sint o fată brunetă cu ochi negri, am 1,70 m, 56 kg. În luna martie am implinit 17 ani. Sint deci, un mic „peștișor”. Îmi place la nebunie pe Glenn Medeiros, Michael Jackson, Bryan Adams, Rod Stewart, George Michael și pe băieții de la Depêche Mode. Aș vrea să corespund cu băieți și fete între 15 și 18 ani”. **FABIOLA VISINOIU** (str. 23 August nr. 208, bl. 133B, sc. A, ap. 10, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000): „Cumpăr poze, postere și casete originale cu Bros”. **ANCA TOMA** (str. Carpaților nr. 51, bl. D 21, sc. C, ap. 5, Brașov, cod 2200): „Caut de urgență textele melodiilor de pe albumul „Slave To The Grind” — Skid Row,

BEATLES

legendă și adevăr

John, Cynthia, George și Pattie care i-au asistat la aeroport păreau că și pierduseră mintile, erau îmbrăcați în costume de vrăjitori și prințese, iar la gât purtau ghirlande de flori și clopotei. Celălalt grup era format din designerii costumelor „The Fool” (Prostii). Cele două grupuri reunite, odată ajunse în holul aeroportului, i-au întâmpinat pe soții Taylor cu sărutări și topăiești, încât soția lui Derek nu a înțeles nimic din ce se întâmpla. Planul era următorul: să meargă direct la Kingsley Hill pentru a ajunge înaintea celorlalți oaspeți. Toți 9 s-au urcat în Rolls-Royce-ul lui John, care fusese pictat cu simboluri eschimedice, flori și pet-saie englezești. Drumul era lănat cu baloane. Interiorul limuzinei era la fel de excentric ca și exteriorul. Termosul cu ceai începuse să circule și Derek a perceput muzica formației Procol Harum altfel, iar peisajul să capete noi deschideri și să

strălucască. Nedumerit, l-a întrebat pe John ce se întâmpla. „Este pentru prima oară când iau LSD la micul dejun. Și tu la fel. LSD-ul era în „ceai”. John era înșărcinată în luna a șaptea și fusese scutită de orice mic dejun neobișnuit, însă când a aflat despre ce e vorba a cerut și ea o porție.

Îngheșușă între John și Pattie, Cynthia era singura care nu „câștorea”. Refuzase tăcut să bea ceai sau să ronție din tablete. Nu o tenta, mai încercase. În loc de conștiință cosmică ea nu simțea decât teamă. Văzând buna dispoziție a celorlalți, încrederea lor în viitor, s-a hotărât să încerce, iar când i-a venit rândul a înghițit tableta.

Petrecerea era de vis, de calitate, tandră. Profetii erau prezente, maestri de ceremonie detineau controlul, era mincare bună și lichior, și mai erau prietenii. Telefonul lui Paul, care se scuza că nu poate veni, i-a strigat lui Brian buna dispoziție. Excedat de LSD, Brian s-a rezemat teatral de pian și i-a anunțat pe ceilalți: „Paul nu vine. Oricând ar fi putut lipsi, dar nu astăzi”.

John și George s-au grăbit să îl consoleze. „Hai, Brian, doar simțim noi cu tine, simțim bunii tăi prieteni și noi te iubim”.

La un moment dat George și-a dat seama că John și Derek dispăruseră. I-a găsit pe bancheta din spate a Rolls-ului, ascultând pentru a suta oară discul „A Whiter Shade of Pale” al formației Procol Harum, și li s-a alăturat. Din când în când John „aluneca” periculos în drog, iar Derek îl vorbea pentru a-l scoate din aceste faze. La un moment dat Derek s-a speriat de o siluetă care se apropia. George i-a spus: „Nu-ți fie teamă, ești trăiestii, nu ai de ce să te temi. Ne vei avea pe noi alături de tine”. După nouă luni, Derek și-a vindut casa din

California și s-a reîntors la Londra. Cu excelența unor scurte perioade, Derek a lucrat pentru unul sau altul din băieți.

Doi oameni nu gustau efectele LSD-ului: asistenta lui Brian, Joanne Newfield, care era bolnavă, și Cynthia. De îndată ce sosise la petrecere, fusese cuprinsă de anxietate. Grădinițele par să se topeau, străinii rîneau la ea și din nou se temea că această stare nu va mai lua niciodată sfârșit. În anumite momente era atât de speriată, încât era incapabilă să vorbească sau să ceară ajutor, atei se simțea paralizată fizic, iar singura prezentă care o calma era cea a lui John. Nu putea decât să-l urmeze peste tot. John începuse s-o privească furios, așa că nu i-a rămas altceva de făcut decât să intre în casă. Privind petrecerea de la fereastra unuia din dormitoare de sus, se întreba de ce toată ea era altfel decât ceilalți, de ce nu se putea distra. Era atât de simplu să se urce pe fereastră și apoi să zboare! A deschis mai larg fereastra. În acel moment Pattie a chemat-o jos. Cynthia s-a îndepărtat de fereastră. A stat în dormitor până a trecut efectul drogului, noaptea târziu. Și-a dat seama că de această dată LSD-ul avusese un efect care părea a se permanentiza: groază. Nu mai era nici o sansă de a salva căsnicia. Adevărul crud era că John și ea erau blestemați și condamnați.

Traducere și adaptare
GABRIELA SEICARU

MICHAEL JACKSON

În privința relațiilor lui Michael cu fratele său totuși este clar. Michael a fost considerat întotdeauna fratele mai mic și în consecință totuși îl protejau. Pe cînd ceilalți mai cărau o boxă, mai puneau mîna pe un cablu, Michael nu punea niciodată mîna pe nimic. Poate astfel se explică de ce în familia Jackson Michael a fost întotdeauna mai apropiat de surorile sale: La Toya este cea care îi dădea sfaturi, Rebekah cea pentru care în 1983 a scris un cîntec sublim, „Centipede”, iar Janet, cea pentru care Michael va rămîne tăcut pe tot parcursul anului 1983, pentru a nu face să seadă cota albumului

celui mic, „Control”, după ce în 1984 o ajutase pe Janet la albumul „Dream Street”. Janet declara recent: „Michael spune că noi doi ne asemănăm cel mai mult, că eu îl înțeleg mai bine ca oricine pe lume...”.

În 1982, cea mai mare companie americană de muzică neagră nu mai este „Motown”, ci „Ebony”, care patrona o revistă ce acorda mare atenție fratilor Jackson. O parte din cei care au reușit să pătrundă în sinul familiei Jackson, au avut o serie de surprize și vor începe să constate de la ce punct Michael devine anormal. O serie de extravagante l-a impresionat desigur pe cei care din zeci și zeci de articole de ziare știau că familia Jackson repre-

zenta prototipul familiei negre americane. Știau că Joe și Katherine și-au crescut odraslele în spiritul credinței în Dumnezeu. Mulți se întrebau dacă nu cumva gardul care înconjură vila din Encino, pentru a-l pro-

teja pe Michael de admiratori, l-a izolat de lumea reală. Dacă Michael Jackson, singurul cîntăreț care la acea oră era în stare să scrie, să producă și să cînte o piesă care să se vîndă în câteva milioane de exemplare, era incapabil să meargă să-și cumpere un pachet de gumă de mestecat din colțul străzii?

Michael și-a dezvoltat preocupările din acea perioadă zărilor lui Gerri Hirschey de la revista „Rolling Stone”, căruiă nu i-a venit să-și creadă urechilor: „Am început să-mi construiesc un salon al piratilor. (Michael comandase tehnicienilor de la Disneyland mai mulți roboți umanoizi). Manechinele vor înlocui prietenii pe care nu i-am avut niciodată. Dacă aș pleca de aici cred că aș muri. Deja și aici mă simt atât de singur. Uneori stau singur și plîng... În unele nopți les prin cartier și merg, merg... Sper cu adevărat să întîlnesc pe cineva cu care să stau de vorbă, dar pînă la urmă mă reîntorc tot singur...”.

Această imagine a pustnicului retras în chilă să nu e singulară în mediile muzicale americane. O cunoaștem deja, Un Elvis Presley închis în vila sa

fortificată din Graceland! Un Frank Sinatra baricadat în apartamentul său din Park Avenue. Este deja o imagine clasică, dar nu întotdeauna tristă. Elvis petrecea în vila sa de la Graceland și cînd nu-i plăcea programul TV, pînă trînea în monitor cu pistolul său Magnum 44! În unele serii deschidea ușa oaspetilor: mafiei din Memphis sau membrilor grupului Led Zeppelin, aflați în trecere prin oraș...

Sinatra? El a fost mereu aparent deschis pentru amicii săi din Las Vegas, ex-gangsteri sau cîntăreți cu prenume italiene.

Michael nu deschidea ușa nimănui! Trăia în castelul său împreună cu mama sa, surorile sale și eroii lui Walt Disney. Cine are cea mai mare colecție de desene animate? Paul McCartney și Michael Jackson se vor „înfrunța” des pe această temă. Se vor lătimi în Anglia sau la Los Angeles și vor viziona ore întregi de desene animate. Uimit, McCartney va constata că Michael avea mai multe filme cu desene animate decât el!

Traducere și adaptare
COSTIN MANOLIU
NELU CONSTANTINESCU

OFF THE WALL

When the world is on your shoulder
Gotta straighten up your act and boogie down
If you can't hang with the feeling
Then there ain't no room
For you in this part of town

REFREN :

'Cause we're the party people
Night and day
Living crazy that's the only way
So tonight
Gotta leave that nine to five
Upon the shelf
And just enjoy yourself
Let the madness and the music
Get to you
Life ain't so bad at all
If you live it off the wall
(Live your life off the wall)
you can shout out all you

Want to
'Cause there ain't no sin in
Folks all getting loud
If you take the chance
And do it
Then there ain't no one who's
Gonna put you down

REFREN :

Live it off the wall
Do what you want to do
There ain't no rules it's up to you
It's time to come alive
And party on through the night
You can hide your inhibitions
Gotta let that fool loose deep
Inside your soul
Wanna see an exhibition
Better do it now you
Get too OLD

răspundem dacă suntem în stare

Mai întâi să vă lămurească asupra intențiilor acestei rubrici. Dialogul dintre voi se dovedește a fi din ce în ce mai interesant și-l urmăresc (ca mulți alții) cu maximă atenție. Evident mulți dintre cei care așteaptă răspunsuri la o serie de întrebări sînt puțin supărați, dar îi rog să aibă puțină răbdare. Spațiul afectat scrisorilor va crește curînd. Este capitolul la care echipa P.R.&S. ține cel mai mult. Serialul de „Opinii...” va continua pînă cînd idelle celor care-mi scriu vor contribui la elucidarea numeroaselor probleme ale fanilor muzicii rock.

G.C. MICHAEL (Ploiești). Textele pe care le-a solicitat din repertoriul lui Michael Jackson vor fi publicate. Celelalte, între care abundă ICE MC, cred că vor ajunge mai greu în paginile noastre. Poate cînd vom avea 32 la dispoziție. **ANDREI SUT** (Baia Mare). Mulțumiri pentru materialele trimise. Scapările la care te referi nu se mai pot drege. Textele publicate de două ori valorează mai mult decît cele nepublicate deloc. Cu privire la banii de abonament: Orîndaș i-a primit, iar lista a fost datată la RODIPET, instituție care millocește expedierea revistelor. Din cîte am aflat, majoritatea celor care au ales această variantă au primit revista. Să nu uităm că depindem și de corectitudinea oficiilor poștale. O revistă a presei muzicale nu este încă oportu-

nă, ne anunță Harakiri Group. Chiar dacă alții ne mai clipeșc din cînd în cînd. **SERBAN GABRIEL** (Baia Mare). Opțiunile tale și ale colegilor le-am dat celor de la Sfinx Experience. Cine va veni la Brașov încă nu știu. Cred că nici ei nu știu. Noi am întreprins relația. Că ai mai multă încredere în noi decît în Televiziune mă încîntă. Și eu aș proceda identic. „Titlurile filmurilor” nu le traducem pentru că voi înțelegeți oricum, iar textele melodilor ar trebui să le traduceți tot voi, cititorii. Cele mai bune variante le publicăm. **ANDREIA GHIAȚĂ** (Medias). Faptul că melodia lansată la V.N.D. ți-a plăcut îți va bucura în primul rînd pe Gelf Harrison și apoi pe Gabi Cotaș. Vor afla părerea ta citind aceste rînduri. Îți promit.

ANDREI PARTOȘ

IDEI • OPINII

Dacă Popa Alexandru din Timisoara, cel care studiază (Atenție: și eu pasiune!) muzica rock de 25 de ani, nu se consideră rocker e ceva normal. Cîm să le consideri rocker cînd mai sus de ceea ce se cînta în anii '70 nu poți înțelege? Tot e bine că nenea își cunoaște limita, dar neputința aceasta se transformă în altceva și el încearcă să pozeze în salvatorul adolescenților din ghearele DST-ului (death, speed, thrash). Nene, dacă tot ești așa de refractar la dezvoltare, de ce n-ai rămas în pesteră, cu mîlăuca în mînă și cu legătura de frunze în jurul soldurilor? Te-a apăsător dragostea de generația noastră și, ambicioz cum ești, visezi să devii CHRIST-ul rockerimii române. Stupid People!

De ce te legi de adolescența noastră, tu cel care (așa cum spunea cineva) ai rămas încremînt în perioada flower-power (F.P.), cînd, acum, în lume se face altceva? De ce crezi că înțelegem voastră, a F.P.-știlor, a fost mai solidă ca a noastră? Doar pentru că atunci se făceau prin muzică declarații de dragoste, se arătau numai cîmpuri cu flori și totul era roz și albastru, iar acum, tot prin muzică, ți se spune cîte morți te pazează la fiecare pas, de la cea mai blindă pînă la LIVING DISSECTION, sau pentru că se cîntă împotriva acelor bolnavi care ne guvernează planeta, împotriva acelor care se joacă cu viețile noastre, care ne duc spre o moarte nedreaptă și nedemnă? De ce crezi că acești „bas-

tarzi” și mutanți periculoși ai rockului nu fac mai mult decît ce se cînta acum 20 de ani? De ce crezi că The Years Of Decay, Season In The Abyss, Inner Self, Agent Orange sau Nuclear Winter nu înseamnă același lucru cu Blowin' In The Wind, Imagine, Hey Joe, Ride On, War Pigs, Mother sau Ecipise, dar raportat la vremurile NOASTRE, nu la cele apuse? Și cînd au apărut The Beatles, Zeppelin, Purple, Floyd joată lumea le-a sărit în cap pentru convingerile exprimate în muzica lor. Exact așa se întîmplă și acum: „să afirmi că muzica death este ceva excepțional și să ți se și pară așa, înseamnă că și-a alina scopul și te-a exclus din normal”. Dar oare ce înseamnă normal? Nu cumva barierele și tiparele vieții impuse de societate? Dragă nene, îmi pare rău. Ai trecut degeaba prin F.P., pentru că atunci, tocmai desființarea barierele și zidurilor (remember „The Wall”) se urmărea desființarea pe baze de concepții a discriminării pe faze de concepții despre viață. Să vedem ce mai zice nenea Popa. Păi, el mai zice că sînt texte violente, sumbre, grețoașe (?), violente. E adevărat! Dar oare matală nu te lovește niciodată de mohorîntul colidant, nu te întrebă ce-i îndeamnă pe băieții ăștia să cînte ceea ce cîntă? Oare nu te întrebă niciodată cîte vieți distruge fanatismul religiei atît de huliță de DST? Nu vezi în jurul matală nimic negru, nimic care amenință însăși viața, totul e chiar atît de roz? Și apropo de ver-

suri. Ar trebui să citești cu atenție ce cîntă „mutanții” tăi: „Obscured by the sun / Apocalyptic clash / Cities fall in run / Why must we die?” sau „A world full of shit coming down / Tribal violence everywhere / Life in the age of terrorism / We spit in your other face”.

Acum cînd lumea este într-o decădere continuă din punct de vedere uman, cînd ne călcăm semenii în picioare pentru a ajunge noi sus chiar dacă și ei au dreptul la dragoste, la durere, la fericire și ură ca și noi, cînd instinctele animale ce păreau blocate definitiv într-un eod genetic inviolabil se manifestă din ce în ce mai puternic, DST-ul e necesar pentru a deschide ochii asupra pericolului ce pîndese din umbra acelor manifestări. A trecut vremea declarațiilor de dragoste din cîmpul cu flori, a imaginilor gen „cîrpi de păsărele”. A venit vremea să spargem THE CHAINS THAT BIND US (Napalm Death), pentru a împiedica o completă COMA OF SOULS (Kreator). Dar acest lucru, nene Popa, te depășește. Oricum, poți fi convins că DST nu duce spre decădere ei, din contră, spre o maturizare spirituală, de definire a idealurilor urmărite în viață, axate pe stîrpirea răului. Poți fi convins că dacă s-ar născă acum Marley, Lennon, Scott, Joplin și toți ceilalți ar cînta ceva tînd de DST pentru că idealurile lor au atins o maturitate prin DST. Poți fi convins, în sfîrșit, că noi, cei care facem parte din rîndul celor care „ascultă doar penurle care sînt la modă în timpul anilor teribilisti și depășind vîrstă disceptelor devin indiferenți la muzica rock”, noi, deci, care ne numim rockeri și ne vrem duri, vă sîntem superiori matală și celorlalți F.P.-iști radicali și conservatori prin faptul pe care l-ai uitat din scrisoarea „cătăneanului Timpuriu”, că noi iubim și respectăm muzica „voastră” pe cînd voi o urîți și o huliți pe a noastră, chiar dacă originea este aceeași. Pasiunea pentru DST nu va trece, „concepția despre lume și viață pe care o propovăduiesc aceste grupuri” ne va rămîne, doar categoriile sociale nu vor mai exista pentru a provoca sila cui-vă pentru că asta se urmărește prin muzica „noastră”, un hurul și un vișit continuu. Voi ați fost. Acum, dați-vă la o parte, e rîndul nostru!

GOD WAS THE MASTER OF THIS WORLD? BECAUSE THE DEVIL'S REVENGE WILL KILL HIM AND WILL DESTROY THE BADLY OF HIS WORLD!

Pentru a nu abuza prea mult de spațiul revistei, nene Popa încheie puțin mai lung decît „cătăneanul Timpuriu”: FOR GOD YOUR SOUL... FOR ME YOUR FLESH!

LEMMY KILMISTER
(Hunedoara)

MOTTO: „Cel ce nu se așteaptă la la primeldie, mai degrabă primeldia îl pîste” (P. CALDERON DE LA BARCA).

Cuvintele de mai jos le-am închinat celui care a fost și va fi vesnic viu în inimile noastre — Freddie Mercury.

S-a mai oșlit și azi o floare
Din grădina bunului Dumnezeu
Dar inima n-a avut supărare
De cînd e ea și eu
Petalele i s-au oșlit
De chinuri și dureri
A vrut să se mai ridice odată
Dar n-a avut puteri
Dar ce dureri a întîmpinat
E greu de povestit
Atîta știu și pot să spun
Că dînsa a murit
Lacrimile m-au înecat
De ceea ce am văzut
Cum acea floare n-a lăsat
Nici urmă pe pămînt
O, Doamne, de ce voi
Să ne stîngi cît ai clipi
Mai lăsa-ne, și noi
Vom ști cînd să murim.

CLAUDIU CRISTIAN STEGARIU
(Loc. Păun, Iași)

QUEEN

MR. BIG

To Be With You

Hold on little girl
Show me what he's done to you

Stand up little girl
A broken heart
Can't be that bad
When it's through, it's

Fate will twist
The both of you
So come on baby come on
Let be me the one to show you

Chorus:

I'm the one
Who wants to be with you
Deep inside I hope
You feel it too
Waited on a line
Of greens and blues

Just to be the next
To be with you

Build up your confidence
So you can be
On top for once
Wake up who cares about
Little boys that talk too much

I've seen it all go down
Your game of love
Was all rained out
So come on baby, come on
Let me be the one to hold you

Chorus:

Why be alone when we
Can be together baby
You can make
My life worthwhile
And I can make
You start to smile

NIRVANA

Smells Like Teen Spirit

Load up on guns
Bring your friends
It's fun
To lose and to pretend
She's overbored
And selfassured oh on
I know a dirty word

Refrain:

Hello hello hello how low
Hello hello hello how low
Hello hello hello how low
Hello hello hello
With the lights out
It's less dangerous
Here we are now
Entertain us how to be
Stupid and contagious
Here we are now,
entertain us
A mulato an albino
A mosquito my libido
yay yay yay
I'm worse at what
I do best
And for this gift I feel
blessed

Our little group has always
been and
Always will until the end

Refrain:

And I forget just why I
taste
Oh yeah, I guess it makes
me smile
I found it hard, it was hard
to find
Oh well, whatever,
nevermind
Hello hello hello how low
Hello hello hello how low
Hello hello hello how low
Hello hello hello
With the lights out
It's less dangerous
Here we are now
Entertain us how to be
Stupid and contagious
Here we are now entertain
us
A mulato an albino
A mosquito my libido, yay
With the lights out
With the lights out

CORTEGIUL LUI PRINCE

Color mai multe dintre muzee sale, genul din Minneapolis nu le-a purtat noroc în carieră — la un moment dat, ascensunea acestora s-a oprit...
CAT: nume real: Cathy Glover. Dansatoare din Chicago. Prince a descoperit-o într-un club de noapte. A fost iubita lui, apoi coregrafa turneului „Sign Of the Times”. Cat: „A-

dor să lucrez alături de el — pentru altceva nu rămâne timp”. În '89 s-au săturat unul de celălalt. În prezent realizează înregistrări demo la Londra împreună cu Tim Simenon de la Bomb The Bass. Piesă fără gheare.

APOLLONIA: înainte de „Purple Rain” era fotomodel de succes mediu, după — favorita nr. 1 a lui Prince, care o introduce în prioul Vanity 6, rebrandizat rapid în clasa ei. Apollonia 6. Un timp rămâne mo-

torul erotic al fanzinelor muzicale ale lui Prince, după care dispare cu desăvîrsire din viața lui. Astăzi este din nou fotomodel și prezentatoare de

show-uri îndoelelnoe. Pe Prince nu l-a uitat: „Este un om deosebit și un amant excepțional. Îl iubesc”. La ce-i folosește?

DIAMOND & PEARL: Dublă descoperire de ultimă oră. Nume reale: Lori „Eile” Werner și Robin La Morte. Debut: în videoclipul „Get Off”. Inițial, Prince a făcut cunoștință cu Lori, iar pe Robin a angajat-o datorită asemănării izbicioase cu prima. De atunci sînt nedespărțite. Apar și pe videoclipurile „Cream” și „Diamonds & Pearls”. Fetele măturăse: „Lucram cu el lucrăm pentru el ne petrecem timpul cu el”. Idila? Lori: „Da”. Robin: „Nu”. Sex? Lori: „Nu”. Robin: „Da”. În prezent înregistrează un LP fără Prince. Sănse: vezi afirmația de sub titlul articolului.

INGRID CHAVEZ: Poetă amatoare — se consideră talentată —. Dovedeste atracție pentru cei foarte înzestrați: mai întâi Lenny Kravitz (împreună cu el a compus „Justify My Love” pentru Madonna), apoi Prince. A fost misterioasă Aura

lin „Graffiti Bridge”. Prince i-a produs 5 piese, pe care Ingrid se îngulește, geme, suspină: Madonna pentru săraci. Are un ten proaspăt și frizură adolescentină.

„Prince m-a ajutat să mă dezvolt personalitatea”. De văzut efectul final.

WENDY & LISA: 2 fete introvertite din California. Exce-lente muziciene. Au făcut parte din fosta trupă a lui Prince, Revolution. Declară cu melancolie: „Este un om deosebit. Îl vom iubi veșnic. Uneori ne telefonază”. Spiritul lui Prince plutește încă deasupra lor. „Cu Prince e bine să colaborezi ca și cu Elvis... după moartea sa”. Sînt singurele care au drept de autor pe un album Prince — cu toate acestea, au experimentat și cariera solistică.

MARTIKA: Fost manochin. Predispoziții masochiste: a vizionat de 6 ori la rînd „Graffiti Bridge” — de-accea o și tu-

bește Prince. Drept urmare i-a compus și produs cele mai bune piese de pe „Martika's Kitchen”. Primul single „Love... Thy Will Be Done”, a devenit hit în S.U.A. În pofta sărutului de la Prince rămîne palidă. Hippe a-nemila, lipsită de charismă. Bate cimpii: „Cred în forța muzicii. N-ar trebui să ne oprimăm simțurile adînci. Chiar și-un cîntec de dragoste emană forță spirituală dacă este interpretat cu sufletul”. Ajunge!

SHEILA E: Fica fostului percuționist de la Santana, Pete Escovedo. Ea însăși cu aptitudin deosebite pentru tobe. Specialistă în ritmuri latine. Rezer-

va de fier a lui Prince pentru pat și scenă. A ajutat-o la producerea discurilor. Sărut cu noroc: „A Love Bizarre” — apoi succes în descoperire. Prince o lasă să facă ce știe: să bată la tobe. „Prince e un prieten adevărat”, spune ea.

VANITY: Venită din Ontario, sub banalul nume Denise Matthews. În 1982 Prince o preia în trio-ul Vanity 6. Posesează a unui singur mini-hit: „Nasty Girl”. Despre Prince: „Toate femeile care au făcut dragoste

cu el spun că e-al nălbii de bun. Sînt perfect de acord”. S-a dezbrăcat pentru „Playboy”... apoi pentru Nikki Sixx de la Mötley Crüe și în filme ca „Action Jackson”. Hăltă finală: o-peră de trei parale. Excepțiile de la regula enunțată în primele rînduri, fie au ocolit patul „prințar”, fie au fost ocolite pur și simplu de soartă, reușind să urce nestingherite treptele succesului.

SHEENA EASTON: Scoțiană. Nu și-a economisit grațiile. În schimb Prince i-a oferit o lo-

cută luxosă la Paris. În '85 lansează hit-ul „Sugar Walls”, continuînd, se pare, descrieri intime. În prezent: „Belasta mea cu Prince este strict amicală”.

KIM BASINGER: S-a dezbrăcat; timp de 10 minute alături de Prince în „Scandalous Sex Suite”. Idila înflăcărată, dar ca-i mult prea înaltă pentru el. A realizat un album propriu — „The Colour Of Sex”. Elevă conștiințioasă.

MAVIS STAPLES: Veterană zeită a soul-ului. Fostă solistă la Staples Sisters. În anii '60-'70 era creatoare de hit-uri, astăzi îi este mamă adoptivă lui Prince — el o aprijină în redobîndirea succesului, ea îi mîngie matern pe creștet. Cu toate acestea albumul „Time Waits For No One” nu vrea să strălucească.

ROSIE GAINES: Voce urla-să. Centrul de greutate al noii trupe a lui Prince, New Power Generation. Drea voluminoasă pentru firavul muzician. El: „O zi n-are suficiente ore pentru a-l cuprinde vocea”. EA: „Prince este un geniu”. Prietene plătitoare.

Traducere și adaptare după „Musik Express Sounds”, de MADALINA G.

FAȚA ASCUNSĂ A SAMANTHEI FOX

REP: Care este locul unde preferi să trăiești cînd nu ești în turneu?

S.F.: La Londra de unde sînt originară, acolo am familia și prietenii.

REP: Ce are în plus noul tău album, „JUST ONE NIGHT” față de precedentele?

S.F.: După ultimul album am făcut un turneu mondial și am cîștigat multă experiență; petrecînd mai multe luni împreună cu muzicienii, am învățat să cînt la chitară și la claviatură, am scris eu însămi 3 piese incluse pe ultimul album. Am chiar intenția să urmez cursuri de poezie în Anglia pentru a-mi îmbogăți cunoștințele.

REP: Îți place să cînti dragostea și sexul, este din dorința de a soca?

S.F.: Nu cînt că piesele mele cheamă la desfrîu sexual. În „HURT ME, HURT ME” spre exemplu încerc din contră să pun tinerii în gardă vis-a-vis de partenerii care nu sînt si-guri.

REP: Ce ne poți spune despre tine?

S. F.: Am părăsit casa familială la 22 de ani, este un lu-

eru foarte dificil la început, de obicei avem părinții tot timpul în spatele nostru, azi mă simt mult mai responsabilă și am propriile mele opinii despre viață.

REP: De ce ai început turneul tău în America?

S.F.: Pentru că este un public cu totul diferit. În America oamenii vin să mă vadă cîntînd, în Europa vin special să mă vadă și exploatează cea mai mică eroare.

REP: Povestește despre aventurile tale din Columbia.

S.F.: S-a încercat să flu răpă. În America de Sud sînt cartele care se luptă pentru legalizarea drogului, au încercat să mă ia ostatică pentru a șantaja armata americană. În final au intervenit puscăși marini.

REP: Iubești anii '90 sau ai fi preferat să fi trăit în altă epocă?

S.F.: Cred că anii '60 mî-ar fi plăcut mult mai mult, oamenii se amuzau foarte mult înainte. În prezent sînt multe maladii precum -colesterolul ori S.I.D.A., care ne fac să fim de multe ori îngrijorați.

REP: Cu care din următo-

rele trei staruri prețori să faci duo? Michael Jackson, Elton John, George Michael.

S.F.: Michael Jackson! Elton are o privire draguță, George nu mai este ca înainte, este mult prea serios. Michael Jackson este cel mai sexy, în special pe scenă.

REP: Te simți atrasă de actualitatea internațională?

S.F.: Ca star internațional nu pot să nu fiu. Cu ceea ce s-a întîmplat în Europa de Est, cîntăreților nu le va mai fi frică să producă din cauza unor probleme politice, ceea ce mă atinge pe plan uman.

REP: Ai proiecte pentru cinema?

S.F.: Da, merg în această seară! (risete)

REP: Evită întrebarea mea!

S.F.: Da, iubesc foarte mult cinema-ul și mă gîndesc să realizez ceva în 1992.

REP: Ai timp pentru petrecerea vacanțelor?

S.F.: Nu, din cauza promovării noului album, dar îmi place foarte mult schiul.

CRONICĂ ALTERNATIVĂ (III)

● Seara a doua continuă cu Trio „Cultural Evolution” din Constanța, alcătuit din C. Stroe-dr., Ionel Eftimie-ts., și cl. și George Mănescu-p., cu unele momente reușite. Ce bine ar fi dacă acești invedați propagatori ai jazzului de avangardă, al stilului free ar (mai) putea asimila și improvizația coerentă be-pop, cool sau cel puțin swing, ce le-ar permite un real progres chiar în stilul pe care-l practică. ● Marius Popp Trio, cu J. Bota-bas și tinarul Dan Teodorescu-dr. Program substanțial, dar, cum spunem, afectați de calitatea sonorizării am fost doar noi publicul deoarece interpretii spun, curios lucru, că pe scenă controlul a funcționat bine. Păcat, M. Popp nu e prima dată victimă a sonorizării. ● Joe Sachs-se, chitară solo (Germania), a venit prin Institutul Goethe și prin dl. Vladimir Kadavy. Un foarte bun instrumentist, un adevărat om-orchestra, dar din păcate excesiv în tensiune, agresivitate, avalanșă de armonii și de percuție. ● Erich Gramshammer Trio — (Austria). Deși au venit cu o carte de vizită impresionantă, aici evoluția lor a trezit nedumerire. Au cântat foarte mult, și după miezul nopții, și într-un stil confuz, un fel de cool neexpresiv și parcă incoerent. Să fie doar o părere subiectivă? Mă între-bam: Oare când se va instala și la noi obiectul salvator pentru public, ca organizatori, maestrul de ceremonii, la momentul potrivit să ofere cîte o floare interpretilor pentru a-l atenționa astfel elegant că spațiul lor de recital a expirat? ● A doua Gală a fost încheiată de String Trio of New York, Charles Burnham — violă, James Emery-c, și John Lindberg-bas. Am preferat să auzim audierea lor de la o oră țiră, a nopții, pentru recitalul de la Centrul Cultural American din București și cred că bine am făcut, Jazz Cameral într-o ambianță camerală plăcută, piese de autori diverși: Monk, J. Hendrix, Ellington, O. Coleman, Mingus și J. Lindberg; elemente eterogene de la swing la free de la country la boi într-un melanj ingenios structurat și bine dozat. ● A treia zi, duminică dimineața, mă rog, pe la prinz, Adunare generală a Asociației Române de Jazz. Raport prezentat de vicepreședintele A.R.J., M. Tiberian. Urmează discuții: Marius Popp aduce numeroase critici Consiliului A.R.J. dar mai ales felului netransparent în care a fost organizat festivalul. Tot dînsul propune și cei prezenți votează un ai doilea vicepreședinte, care să reprezinte provincia; basistul și redactorul rubricii de jazz de la Radio-Timșoara, Johnny Bota. Ședința este dominată de problema înființării Societății de Jazz S.A. Se aduc sugestii din mai multe direcții. Doleanța se pare că este realizabilă. S-au stabilit cîteva probleme administrative, s-au completat adre-surile la A.R.J. cu cotizațiile propuse, S-a convenit ca la următoarea ediție a festivalului sibian să se desfășoare noi alegeri conform statutului, iar înființarea proxima a Asociației să aibă loc la Brașov (15-17 mai a.c.). Se propune un concert de bine-facere pentru ajutorarea lui Dan Măndrila aflat într-o grea suferință. În ceea ce privește motivația, afirmația gravă a domnului J. Răducanu despre

Harry Tavltian că n-a fost invitat la Sibiu și n-ar mai trebui pus în discuția noastră acest interpret, deoarece este un bolnav psihic, mi se pare exagerată. N-avem argumente să dovedim această afirmație publică și nici latitudinea să hotărîm ce trebuie să facă organizatorii unui festival sau al unui concert. Asta individului de părere mea personală vis-a-vis de H. Tavltian. Cîl despre atitudinea unor dictatoriali, alții de monopol pe care o practică unii din conducerea A.R.J. poate altă dată, dacă cei implicați nu și vor revizui modul de coordonare a unei ședințe, a unei acțiuni și de colaborare cu ceilalți membri A.R.J. ● Gala a treia demarează la fel, cu mare întîrziere prin anunțarea laureatilor din cadrul concursului formațiilor debutante. Urmează recitalul quartetului J. Răducanu, din care au făcut parte Gigi Moralde-dr., I. Baranga-bas și Dan Ionescu-c. Un recital care din păcate ne-a dezamăgit: insuficient pregătit, desincronizări în execuție, incoerență stilistică, lipsă de nouități în repertoriu. (Pretențiile noastre sînt în raport cu prestigiul interpretilor respectivi). Nicl prezenta celor 2 soliste propuse de J.R. (pe care le-a pregătit timp de un an) n-a fost edificatoare. Numele lor: Teodora Popa și Cornelia Guliman. ● Anatoli Babli — Moscova, un expresiv solo-bas și pcolo-bas. ● Trio J.F. Jenny Clark-bas, François Janneau-sax., și soprano. — Franța, împreună cu Tony Robeson-dr. (S.U.A.), a fost cel mai valoros recital al acestei ediții și unul dintre cele mai consistente din istoria acestui festival. Jazz ridicat la nivelul de ARTA. ● Romeo Cosma — Iași, de această dată doar solo pian, cu un repertoriu dominat de proorile sale compozitii; unul dintre cei mai ferili autori români de teme apreciate de altfel și la cele două ediții ale concursului de la Galați. ● În cluda genericului sonor, „Romanian All Stars”, M. Tiberian-p., D. Ionescu-c., I. Baranga-bas și invitatul lor bateristul Joe Baudish din trioul austriac, nu au convins așteptările. Desigur lîna unor condiții favorabile de repetiție, absența unui baterist autohton cu care să se pregătească, a diminuat calitatea execuției. În ceea ce-l privește pe M. Tiberian, sperăm ca pedagogul și activistul din cadrul A.R.J. să nu-l copleșească pe pianistul și compozitorul pe care l-am apreciat pînă acum. Parcă și Dan Ionescu se află într-o anumită derută muzicală după revenirea din scurta experiență americană. Cunoșcînd valoarea și seriozitatea acestor interpreți, credem că recitalul de la Sibiu a fost doar un impas de conjunctură. ● Din păcate ora înaintată din noapte (2), după care au urmat ultimele trei recitaluri, nu mi-a permis să le audiez. Si eu, ca și mulți alți fani ai jazzului, trebuia să prind primul tren spre București. Opinii despre evoluția Trioului din Ungaria, Three Views — Italia și Erich Gramshammer Trio — Austria, veți afla din cronicile colegilor mei. Într-un cuvînt, la ediția din acest an a festivalului sibian au fost multe momente plăcute și valoroase dar din păcate tot atîtea concesii.

ALEX. ȘIPA

Festivalul sibian — cronică în foileton (III)

Punctul culminant al primei seri nu se lasă așteptat, concretizîndu-se în arta unui muzician deosebit: elvețianul Eugen Cicero, vorbind ardelenește ca orice om născut pe lângă Cluj... Românul Eugen Cicero, plecat peste graniță din 1962, a umblat Apusul cu măiestriele sale transcripții dintr-o clasă spre jazz și invers (mai ales acest „invers” fiind o invenție a sa), bazîndu-se pe o tehnică de viteză, brillantă și pe o fantezie puțin comună, ca să nu mai vorbim de cultura sa muzicală. „Genu” farmecă, subjugă, domină asistența de sub degetele sale vrăjite își iau zborul salbe de nestemate sonore, miraculoase armonii, Dvorak devine Erroll Garner iar în tratarea temei „Sunny” de Hebb se fac auzile citate din „Inșorit” Chopin și Beethoven deveniți parca, peste secole, co-autori... În prezintă singur piesele la microfon, o face cu vervă și umor, este un veritabil showman. O oră trece pe nesimțite — ce păcat că s-a terminat! — urmează încă o pauză și big band-ul olandez „Bouwkunde” din orașul Deventer (înfrățit cu Sibiu), orchestră condusă de Joop Oosterwejk încheie seara vîndînd o formă interpretativă superioară apariției de anul trecut; pe scaunul de la baterie nu stă titularul olandez — indisponibil — ci sibianul (colaborator ad-hoc) Lu-

cian Fabro... se descurcă bine! Trec prin foale unde începe să prindă contur promisiul jam session dar după atîtea ore petrecute în scenă simt că nu mai rezist pînă la sfîrșit. Cu gîndul la „ziua cea mai lungă” a Festivalului, ziua de sîmbătă care

Jazz... minut cu minut

cuprinde înainte de gala propriu-zisă, și Concursul debutanților, ajung la hotel, adorm îmbrăcat dar mă trezesc după puține ceasuri fiindcă trebuie să merg la spectacolul „Blues, Gospel & Dixieland Open”, adică în aer liber, din piața avînd ca fundal Muzeul Bruckenthal.

Clujenii din Scoatul d'xle'and sînt punctuali ca de obicei dar pînă vin boxele, amplificatoarele, microfoanele pînă se instalează, spectacolul începe cu obișnuita întîrziere dar fiind și reușit și gratuit și... înșorit (de data aceasta primăvara a tinut cu noi), publicul l-a răsplătit generos cu aplauze. Alături de cunoscuții clujeni coordonați de Mihai Porcisanu și de A.G. Weinberger — chitară și vocal — cîntînd blues împreună cu Corneliu Stroe — baterie și bass.

istul italian (iarăși colaborator ad-hoc) Roberto Musso, am avut surpriza să descopăr patru excelenți vocaliști din Brașov alcătuiind auto-intitulatul grup „The Sinners Quartet” — „Cvar-tetul Păcătoșilor” — Valentin Popescu, Ciprian Șerbănuș, Gabriel Oană și Attila Török — pe care îl mai auzisem pe o casetă, dar pot mărturisii sincer că „pe viu” sunau mult mai bine. Entuziasmat de glasurile timbrate ale celor patru artiști lirici profesioniști, acum interpreți de gospel, de omogenitatea și acuratețea sonorității de grup, d'acut cu organizatorii și hotărîm să-l includem și în gala propriu-zisă, ca un moment-surpriză.

Ajung cu întîrziere la Sala Sindicatelor, chinuit de o groază-năcă durere de cap — oboseala își spune cuvîntul — și găsesc cîteva membri ai juriului nemulțumiți de a sta acolo de la ora 14, cum era specificat în programul de sală. „Concursul debutanților”. De fapt greșeala a fost a mea, încă de la București cînd am scris „partea românească” a acestui program de sală, inclusiv datele despre concurs. În fine, semn-lui, înd că-tivul sonor transmis din Carul stereo al Radiodifuziunii anunță că a început...

FLORIAN LUNGU

CICERO ÎN ROMÂNIA (II)

Asa cum am promis, în acest număr publicăm un interviu oferit în exclusivitate pentru POP ROCK 'N' SHOW de Eugen Cicero, unul dintre invitații de onoare ai celei de-a XXII-a ediții a festivalului sibian.

— Bun venit în România, domnule Eugen Cicero. Aveți sentimentul că sînteți „acasă”?
Eugen Cicero: În primul rînd, prin intermediul revistei pe care o reprezîntîți vreau să salut pe toți prietenii și colegii mei pe care nu i-am văzut de atîta amar de vreme. Mă simt acasă pentru că spre fericirea mea nu am fost dezamăgit nîtr-unul în raport cu orașul în care m-am născut, cu zona noastră de cultură ce mi-a fost un fundament permanent în cariera mea de muzician.

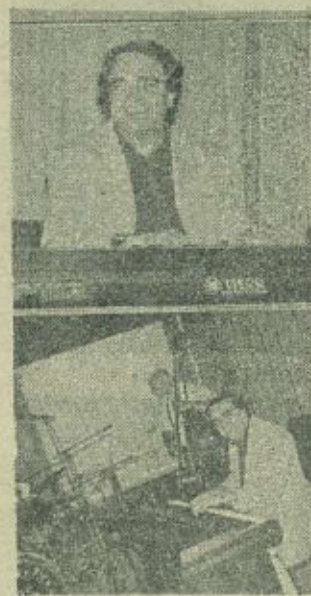
— Cît timp a trecut de cînd ați plecat din țară?

E. C.: Să tot fie vreo 30 de ani. În 1962 am ieșit din țară cu o orchestră de jazz. Cu Pascuțiu, surorile Dimitriu, mai erau Dan Gligor, Marius Marcu la saxofon, Marius Marcu s-a reîntors, noi am rămas și am cîntat un timp în Germania cu această formație. După o vreme ne-am desprîșit. Colegii au hotărît să plece în America, iar eu m-am decis să merg în Elveția. Acolo am început foarte modest, ca orice nou venit, să cînt ca pianist la un local. Din întîmplare, fratele patronului acestui local se ocupa cu producerea de show-uri TV la canalul 2 al televiziunii germane. El m-a ascultat cîntînd diferite lucruri... și jazz și clasic. M-a invitat în toamna lui '62 să apar într-un program TV alături de un bigband și o orchestră simfonică din Viena. Am avut astfel o serioasă rampă de lansare. Programul TV a fost preludat la vremea aceea de circuitul EUROVISION pentru vreo șase, șapte țări. El și după această emisie am primit un leanc de contracte acasă, în Zürich. Nu l-am părășit pe prietenii mei din Zürich. Între timp mă angajaserăm la o operă și n-aveam de gînd să părășesc linistea acestui superb oraș. Dar totuși ulterior am intrat într-un circuit de turnee. Asa am început această combinație de muzică clasică cu jazz. Mă fascinau romanticii: Schumann, Schubert, Chopin, Rahmaninov, Liszt, Cealkovski... și eu mult respect am început să fac ore-lucrări „accidentale”. În Occident industria discului a „înghițit” imediat ceea ce făceam eu... reclama se în-tărea... au urmat după aceea turnee peste tot: America,

Africa de sud, Europa de Vest, Japonia...

— Care este de fapt „lubirea cea mare” — jazz-ul sau muzica clasică?

E. C.: De fa-ă iubirea cea mare a mea este pentru o muzică a „întîlnirilor”, a întîlnirilor dintre genuri. Cum spunea André Previn, această întîlnire este formidabilă cînd muzica respec-

tivă este cîntată corect, cu mult respect... ca la o rugăciune în biserică. Asta este muzica. Nu există arade de superioritate între genuri.

— Care ar fi cheia unei muzici a „întîlnirilor” dintre genuri?

E. C.: Cheia a existat acum cîteva sute de ani. Pentru mine Bach este inventatorul blues-ului. Acele 12 măsuri se rețasesc în națiunile clasice. Si armoniile. Noi nu am făcut în acest secol mari pasi. Multă vreme am analizat partiturile și nu-mi venea să cred că muzica europeană cu cea nord-americană sînt rude doar prin alianță. Am descoperit la Chopin armoniile din jazz. Numai ordinea și articularea frazelor diferă. Nu discutăm despre ritm... Am avut multe concerte împreună cu Bill Evans, într-un turneu european. Stăteam seara și discutam despre toate aceste lucruri. Odată a venit în camera mea: „Eugen... I found it!”... îl descoperea pe clasic iar eu înțelegeam jazz-ul.

— Cu cine ați mai colaborat de-a lungul timpului?

E. C.: Am cîntat cu mulți... mi-aduc aminte de o imorimare cînd, după o serie de succese cu discurile mele, producătorul m-a întrebat: „Pe cine să angajez?”. Eu

am răspuns în glumă...

„Cum pe cine, pe Niels Henning Oersted, pe Kenney Clarke...” ei nu a ris am crezut că n-a înțeles gluma și am plecat. Cînd am venit la imorimare, l-am găsit acolo... Muzica se face cu banii producătorului. După acest disc mi-au crescut acțiunile foarte mult. Am cîntat apoi cu Stan Getz mai de „se...” de la el am prins puțin bossa nova... cu Toa Thiele-mans... am făcut turnee în America de Sud numai... ca să aud muzica de acolo. Mă preocupam să aflu de unde au armoniile alea... de ere de ani... am stat, am scris, am studiat... ei așa se nasc armoniile acelea superbe și „întîrziate”... astea sînt secrete „dumnezeiești”... poate numai El din cer le cunoaște... eu pot să spun că muzica nu are hotare. Muzicienii sînt la fel peste tot în lume... chiar și în Japonia, unde este o cu totul altă mentalitate. Totuși acolo ai aceleași cîntări, zdrobiri sau succese...

— Cu cine ați avut cele mai dese contacte dintre muzicienii români?

E. C.: Ove mai dese... m-am văzut cel mai des cu Johnny Răducanu... el venea în Berlin în Elveția... m-a surprins întîrzierea la el dorința de a reveni în țară cînd peste tot ar fi oprit obține un angajament serios. Dar l-am înțeles... dară ar fi plecat totuși în România ar fi rămas un imens gol.

— Vă rog să aveți amabilitatea de a adresa cîteva cuvinte pentru cititorii acestei pagini de jazz din POP ROCK 'N' SHOW.

E. C.: Da, cu plăcere. Bănuiesc că cei care o citesc sînt în mare parte tineri... le-as propune să aibă încredere în muzicienii români de jazz. În concertele care se organizează. Din luna mea excoerentă pot să le spun că de mult jazz-ul nu mai este al americanilor numai. Românii sînt un popor cu o mare sensibilitate și cu un excelent simț ritmic, iar jazz-ul românesc este jazz în egală măsură cu cel din toată Europa. As vrea din tot sufletul ca publicul din România să aibă șansa de a vedea și auzi la TV sau Radio cît mai des muzică de jazz, pentru că este, așa cum spunea maestrul Celibidache, singura muzică improvizatorie în cel mai autentic sens al cuvîntului, este un motor pentru viitor.

Interviu consacrat

la Sibiu.

27 martie 1992

de MIHAI GODOROJA

TIMIȘOARA '92

KRYPTONII cîntese P.R.&S., mai ales cînd apar pe copertă!

SURVOLAJ — absenți la Timișoara dar prezenți la Ecopop '92 — București

TEO PETER Jr. și GABI NICOLAU senior

Televiziunea Română (Salut, prieteni!) și cea mai amabilă organizatoare

FOILETON — prezenți în sală dar nu și pe scenă (din păcate)

• Desigur cele 3 zile de festival vor genera multe comentarii. O mare parte a opiniilor noastre au fost exprimate în Curierul național și în cadrul unor emisiuni radio. Nu ne vom repeta. Alături cu oarecare tristețe, că un mic număr dintre cei care și-au propus să organizeze Festivalul n-au înțeles rostul observațiilor critice. Credeam că altă generație s-a obișnuit cu laudele în exclusivitate! Dacă elanul și implicarea ar fi fost aceleași ca la secțiile precedente (umor și teatru) probabil că reproșurile ar fi fost aproape nule. • Existența unui caiet-program, sau măcar a unor liste dactilografiate cu numele grupurilor și componentelor ar fi ajutat mass-media, dar și publicul să-i cunoască pe cei tineri, pe debutanți. • Amplasarea scenei într-un loc adecvat coordonatelor sonore ale sălii (foarte dificil și așa) ar fi scutit gazdele de o parte dintre acuzațiile privind sunetul (unanime, de altfel). • Au lipsit grupurile din Tirgu-Mureș și Craiova. N-a venit trupa Timpuri Noi. Nimeni nu ne-a explicat de ce! • Voi reda cele 10 puncte ale corespondentului nostru Mihai Moș din Timișoara, în loc de concluzii: „1. E bine că a fost. 2. Ar fi bine să mai fie. 3. S-a văzut că se poate. 4. Să se aleagă cu mai mare atenție invitații străini (și cei interni). 5. Sonorizare sub orice critică. 6. Publicul orientat spre thrash. 7. Media de vîrstă a publicului — 16 ani (n.r. puțin exagerată cifra!). 8. Există trupe tinere care promit. 9. Jocul de lumini a lăsat uneori de dorit. 10. Laude posturilor locale de televiziune și radio”. • Același colaborator subliniază prestația peste așteptări (ale lui) a trupei Cargo, consecvența brașovenilor de la Conexiuni în abordarea hardului de iz autohton, primii pași promițători ai grupului D'Ala din Petroșani, calitatea instrumentiștilor de la Pe Cont Propriu și complexitatea muzicii de avangardă oferită de Mass Media lui Hans Knoll (mai puțin pe gustul spectatorilor, pe care i-a enervat reglajul de sunet prea lung). • În orice festival din lume între grupuri, indiferent cite sînt, se face o pauză de 10-15 minute, tocmai pentru reglaje. Dacă cineva explica acest lucru la microfon (așa cum s-a făcut la ECOPOP) atunci lumea ar fi înțeles și fugea după o răcoritoare la bufet. • Ideea de protocol este foarte vag cunoscută la Timișoara. Năroc cu prietenii de la Radio-Timișoara și Ilie Stepan, altfel pierdeam și avionul! Și Alexandru Andrieș, venit după multe insistențe, a fost tratat cu aceeași „atenție”. • Noi considerăm că, efectuînd o transmisie de 3 ore pe postul național de radio și redînd atmosfera printr-o serie de articole în două publicații de circulație, am contribuit la promovarea unei acțiuni importante pentru viața rock-ului din țară. • Dacă nu ne-a plăcut totul este dreptul nostru s-o spunem. Dreptul gazdilor este de a nu ne mai invita altă dată. Noi vom rămîne fideli mișcării muzicale și nu orgolișilor polivalenți!

ANDREI PARTOȘ

FILM BOX OFFICE. 1. Cape Fear, 2. Kuffs, 3. Deceived, 4. Father Of The Bride, 5. Bugsy, 6. Freejack, 7. Fried Green Tomatoes At Whistle Stop Cafe, 8. Prince Of Tides, 9. J.F.K., 10. Hear My Song.

VIDEO FILMS. 1. City Slickers, 2. Backdraft, 3. Terminator 2, 4. The Silence Of The Lambs, 5. Drop Dead Fred, 6.

FX 2 — The Deadly Art Of Illusion, 7. Thelma & Louise, 8. Navy Seals, 9. New Jack City, 10. Rocketeer.

• Al Pacino s-a accidentat în timpul filmărilor pentru The Scour Of Woman. Loyd la ochi nu va putea continua o perioadă filmările. Ciudat este că în film joacă rolul unui... orbi! • Mickey Rourke își continuă pregătirile pentru revenirea în ringul de box. La cei 37 de ani al său este decis să-l înfrîncească pe Francesco Harris la Miami în zilele următoare. Se spune că acesta-l refuză sau după scăderea box-office-ului său de actor. • Nick Nolte, în plină formă, prezent pe coperti, în cronici, pregătește deja un nou rol într-un film fără titlu deocamdată în care va juca alături de Laura Dern. Va fi un musical despre industria filmului regizat de James Brooks (Terms Of Endearment și Broadcast News).

VIDEOFIL

Melanie Griffith

Prenumele: Melanie. Numele: Griffith. Vîrstă: 33 ani. Fieca actriței hitcockiene Tippi Hedren („Păsarile”). Profesia: actriță. Semne particulare: mult mai atractivă în realitate decît pe ecran.

Pentru premiera noului său film turnat în parte la Berlin ea a revenit la „locul crimei”. Păr blond buclat, Melanie Griffith are aerul muzelor hitcockiene. Ca și mama sa, Tippi Hedren, înainte de a cădea în dizgrația lui Hitchcock. Pentru că a respins avansurile maestrului la filmările cu „Pas de printemps pour Marnie”. Hitchcock își ignora vînt actrița refuzînd să-i pronunțe chiar numele. Evocînd tiranul matern, Melanie Griffith a repetat adesea: „Mi detestam”. Mult mai prudentă azi ea dezminte: „Nu am spus niciodată că nu-l iubeam pe Hitchcock; eu nu-l cunoșteam”. Cînd aveam 6 sau 7 ani mi-a trimis o păpușă cu imaginea mamei într-un cerc. Cum vreti să prezînte vreun interes în ochii mei?”. După o turbulentă trecătoare în copilărie, Melanie Griffith a știut să exploateze la maximum succesul filmului-cheie al carierei sale: „Working Girl” (Funcționara). „Un caz pentru afaceri, un corp pentru dragoste”. Pagina „Sex, droguri și ole, ole!” odată epulzată eroina răscolitoare din „Body Double”, din „New York, deux heures du matin” și din „Pulsions” de Brian de Palma a devenit o respectabilă mamă de familie. „De patru ani totul merge bine. Cu trei copii nu mai am probleme... nici de sănătate, nici de greutate”, spune ea pe un ton confidențial. După ce a înflăcărat ecranele, Melanie Griffith a ajuns să refuze rolurile toride. „Este o alegere personală. Poate o să-mi schimb părerea în patru, cinci ani, dar în prezent, nu mai pot turna în astfel de filme din cauza căsătoriei mele (cu actorul Don Johnson) și a copiilor mei”.

Sexy sau nu, Melanie Griffith abordează rolurile cu aceeași umoare. „Încerc să creez fiecare personaj cu înimă. Sînt cum sînt în fiecare film. Chiar și în foarte prost primitul film „Bücher der vanities” (1991, regia Brian de Palma). „A fost un film mare și nu-mi explic reacțiile dușmănoase de care le-a suscitat”. Din fericire eram la Londra cînd a avut loc premiera, astfel încît nu am avut de suportat telefoanele tuturor oamenilor bine intenționați care profită de un „bonjour” pentru a-mi spune că de îngrozitor e filmul. Evident aceste lucruri se întîmplă cînd filmul e o cădere, niciodată cînd este bun”, constată Melanie Griffith, rîzînd.

Melanie Griffith flancată de agentul său se supune curajos oricărei întrebări. Rămîne însă rezervată în fața jurnaliștilor: „E de ajuns să beau un pahar de apă pentru ca ziaristii să raporteze un pahar de vin”. Despre ultimul ei film „Shining through” vorbește cu același entuziasm ca despre toate întîmplările la ochi cu copiii. Indragostită de seful său, un înalt ofiter american (Michael Douglas), Melanie Griffith este Linda, o secretară obscură ce devine spion voluntar în Germania nazistă în speranța de a se salva de părinții evrei.

Traducere și adaptare
LUMINITA COMSA

SC ROMCONTUR SRL

Vă oferă, la preturi avantajoase o gamă variată de produse:

- încălțăminte
- îmbrăcăminte
- electronice și electrotehnice
- aparate de uz casnic
- accesorii și piese de schimb pentru auto

Societatea asigură și transport auto

Sos. București Ploiești nr.14-22
Tel. 65.95.59

10 melodii pentru VINERI ÎN NOAPTEA DIRECT

A fost o emisiune cu puțin invitați dar cu informații multe despre Festivalul și Concursul Internațional București '92. Mihai Constantinescu și Radu Clondescu, director general și respectiv adjunct la Agenția ARTEXIM, ne-au lămurit asupra modului de desfășurare a concursului (creație și interpretare) furnizând amănunte despre participanți și invitați. O singură incertitudine a rămas: participarea solistei La Toya Jackson. Cele 3 abonamente (duble) vor fi atribuite câștigătorilor concursului pe care-l organizăm în ediția din 24 aprilie (rezultatele vor fi anunțate la 1 mai!). Au dominat albumele (Freddie Mercury, Gary Moore), muzica în general. Așteptăm părerile voastre și alte sugestii.

Lista melodiilor pentru vineri 1 mai 1992:

1. Ninsori de flori - ANGELA SIMILEA
2. You - TEN SHARP
3. Let's Spend The Night Together - THE ROLLING STONES
4. American Woman - GUESS WHO
5. Mă întorc la voi - GABRIEL DOROBANȚU
6. Easy Lover - P. COLLINS & P. BAILEY
7. Cerul nopții - OVIDIU BACIU
8. I Want You - JOAN JETT & THE BLACKHEARTS
9. Balada soldatului - GABRIEL COTABIȚA
10. Copacul îndrăgostit - ȘTEFAN HRUȘCA

Telefoanele, valabile doar în timpul emisiunii: 13.69.01 și 14.31.90. Dedicățiile primite în scrisori au prioritate. Ne puteți scrie și aici, la redacția P. R. & S., cu condiția să precizați pe pleic: pentru V.N.D.

L.P.M. + A.P.

Societatea Comercială "CURIERUL NATIONAL"

SA
angajează, pe baza de testare, specialiști în publicitate, cunoscători a minimum o limbă străină de circulație internațională. Solicitanții sunt rugați să depună la secretariatul redacției, Str. Ministerului 2-4, tel. 14.67.47 sau 15.02.00/667, un scurt curriculum vitae.

CONCERT "ROXETTE"

8 iulie 1992, Budapesta, preț/bilet 3.850 lei sau 4.300 lei (transport opțional Oradea-Budapesta și retur - 1400 lei).
Inscrieri până la data de 1 iunie 1992.

CONCERT "GUNS N' ROSES"

22 mai 1992, Budapesta, preț/bilet 2.880 lei sau 4.000 lei (transport opțional Oradea-Budapesta și retur 1.400 lei).
Inscrieri până la data de 1 mai 1992.

Informații suplimentare la Ag. de Turism Particulară "LUCON" ORADEA, Str. Prahovei Nr. 1, Tel 991/36613, filiala București, tel. 15.31.38.

ȘLAGĂR TOP ROCK

Propuneri pentru clasamentele lunii martie

POP

Florentina - Cristian Simionica (Romeo Iorgulescu) - Cr. Simionica; Ce mică e lumea - Dan Diantriu (Carmen Aldea-Vlad) - Marina Scupra; Cerul nopții - Cornel Fugaru (Mirela Voiculescu-Fugaru) - Ovidiu Baciu; Miine plecăm în Hawaii - Cornel Fugaru (Mirela Voiculescu-Fugaru) - Carmen Mureșan; Mai stai cu noi, copilărie - Dumitru Lupu (Mala Bărbulescu) - Ramona Caras și Sorin Mocanu; Tu ești un vagabond - Dumitru Lupu (Eugen Rotaru) - Iunia Tănase; Nu-mi pasă de tine - TOP M; E prea târziu - Mihai Constantinescu (M. C.) - Anastasia Lazariuc; Vei reveni, steaua mea - Marius Micu (Ovidiu Dumitru) - Romeo Adam; Vom fi alături mereu - Mihai Elekes (M. E.) - Georgeta Cernat;

Vino iubire, nu mă aplec - Marius Micu (Dan V. Dumitru) - Carmen Trandafir; Mă întorc la voi - Marcel Dragomir (George Târnea) - Gabriel Dorobanțu; Balada soldatului - George Nădăla (Dan V. Dumitru) - Gabriel Cotabiță.

ROCK

Maxim 80 km/oră - Directia 5; Nu trebuie să pleci - New Savoy; Striga - Comandă; Banii - Compact; Rază de lumină - Holograf; Fată verde - Phoenix.

TITUS ANDREI

Topuri de tot felul

N.M.E. (până pe 25 aprilie)

1. Deeply Dippy - Right Said Fred, 2. To Be With You - Mr. Big, 3. Joy - Soul II Soul, 4. Why - Annie Lennox, 5. Save The Best For The Last - Vanessa Williams, 6. Finally - Ce Ce Peniston, 7. Let's Get Rocked - Def Leppard, 8. You're All That Matters To Me - Curtis Stigers, 9. Stay - Shakespeare Sisters, 10. (I Want To Be) Elected - Mr Bean And Smear Campaign (feat. Bruce Dickinson), 11. Separate Tables - Chris De Burgh, 12. Hold On My Heart - Genesis, 13. Make It Happen - Mariah Carey, 14. I Feel You - Love Decade, 15. Even Flow - Pearl Jam, 16. Could've Been You - Cher, 17. Your Song Broken Arrow - Rod Stewart, 18. Caledonia - Frank Miller, 19. That Loving Feeling - Cicero.

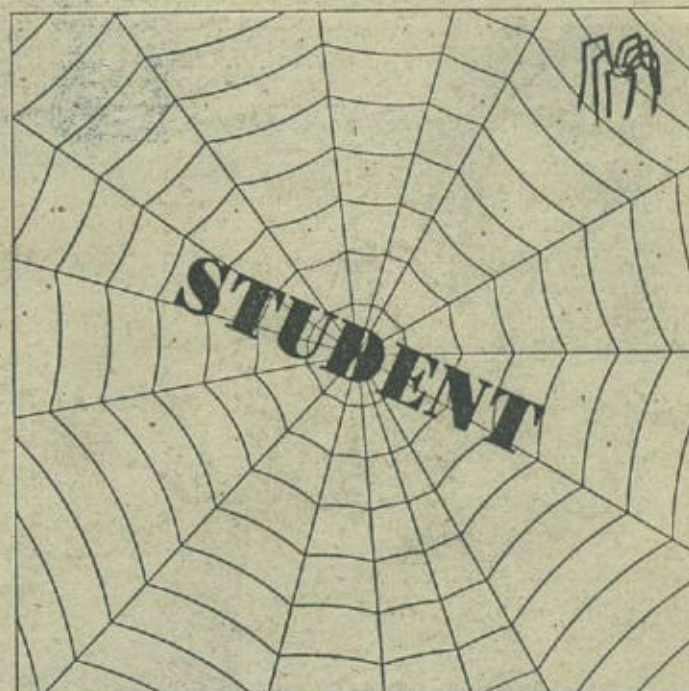
N.M.E. (albume)

1. Diva - Annie Lennox, 2. Adrenalize - Def Leppard, 3. Up - Right Said Fred, 4. Divine Madness - Madness, 5. Human Touch - Bruce Springsteen, 6. 0388 - The Beautiful South, 7. Lucky Town - Bruce Springsteen, 8. Stars - Simply Red, 9. Tears Roll Down - Tears For Fears, 10. Hear My Song - Josef Locke, 11. Gallos - Gun, 12. Extras - The Jam, 13. Motown's Greatest Hits - The Temptations, 14. Sense - The Lightning Seeds, 15. Joyride - Boxette, 16. Greatest Hits - Eurythmics.

US RAP

1. The International Zone Coaster - Leaders Of The New School, 2. Jump - Kriss Kross, 3. One To Grow On - UMC's, 4. The Jam - Shabba Ranks, 5. Shut'em Down - Public Enemy, 6. Hand On The Pump - Cypress Hill, 7. Helluva - Brotherhood, 8. Juice (Know The Ledge) - Eric B And Rakim, 9. I Wanna Rock - Luke, 10. Brenda's Got A Baby - 2 Pac.

D. J.

UN ZIAR ÎMPOTRIVA TUTUROR PĂIANJENILOR !

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezente	Titlul melodiei	Interpretul
--------------	----------------	-----------------	-----------------	-------------

Ediția a 8-a

TOP 5 POP - R

1	2	5	Ce va fi cu iubirea mea	Loredana Groza
2	4	3	Cintec pentru dragoste	Aura Urziceanu
3	5	2	Maria	Anastasia Lazariuc și Mihai Constantinescu
4	-	1	Un bilet în plus	Daniela Györfi
5	-	1	Duminiți	Geanina Olaru

TOP 5 ROCK - R

1	1	5	Mafia	Holograf
2	4	3	Emigrant	Timpu Noi
3	-	1	Mă voi întoarce	Compact
4	5	2	Nu simțem normal	Vodevil
5	-	1	Fată verde	Phoenix

TOP 10 POP - S

1	2	4	Remember The Time	Michael Jackson
2	8	3	Justified and Ancient	The K.L.F. & Tammy Wynette
3	1	5	Stay With Me Tonight	Chris Norman
4	10	3	Love Thing	Tina Turner
5	9	3	Don't Let The Sun...	George Michael and Elton John
6	6	3	Obsession	Army of Lovers
7	-	1	I Love your Smile	Shanice
8	-	1	Hazard	Richard Marx
9	4	5	Saltwater	Julian Lennon
10	-	1	Finally	Ce Ce Peniston

TOP 10 ROCK - S

1	1	4	The Unforgiven	Metallica
2	4	4	Thought I'd Died And Gone To Heaven	Bryan Adams
3	6	3	November Rain	Guns N' Roses
4	9	3	Hit Between The Eyes	Scorpions
5	10	3	Radio Wall of Sound	Slade
6	8	2	Love's A Loaded Gun	Alice Cooper
7	7	4	Mama I'm Coming Home	Ozzy Osbourne
8	-	1	Tears In Heaven	Eric Clapton
9	-	1	Give It Away	Red Hot Chili Peppers
10	-	1	To Be With You	Mr Big

PREȚ 15 LEI